

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljanja naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od petrostopne petit-vrste po 12 h, če se oglasila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravljalstvo pa v pritličju. — Upravljalstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljalstva telefon št. 35.

Klerikalni shod v št. Janžu.

Volilni shod „Slovenske ljudske stranke“ v št. Janžu dne 21. t. m., se je seveda vršil v domačem župnišču. Ob prihodu naprednih volilcev na ta znameniti shod je že govoril g. Povše kot kandidat klerikalne stranke, a predsedoval je shodu kajpada neizogibni dr. Šusteršič. Poročal nam je g. Povše na dolgo in široko o raznih davkih in težnjah in stremljenjih agrarcev ter navajal izkaze raznih statistik tudi s številkami. Pravil je tudi, kako je hudo dandanes kmetu, ako mu pobije toča, pogine žival — same stvari, o katerih misli, da kmetje nič ne vedo. Pozabil tudi ni navesti, kaj vse so storili poslanci „Slov. lj. stranke“ v prilog kmetu in kaj vse se mislijo doseči. Toda naši ljudje ne marajo več le obljub, temveč zahtevajo tudi dejanj. Že med govorom kažejo g. Povšetu, da ž njim niso zadovoljni ter mu stavijo marsikako preče vprašanje. G. Povše je bil vidno razburjen ter končal svoj govor z očitanjem, kako so mu ljudje nevaležni. Parkrat se dvigne dr. Šusteršič (kojega je bilo zanimivo gledati, kako je namigoval ljudem, naj se pokrijejo, ker je tudi on bil pokrit ter kako se kadi tobak, ko je navel g. govornik koliko pokadimo), ter prosi, naj volilci mirno poslušajo, ker bo kasneje vsakdo lahko prišel do besede. Ko nam je bilo to obljubljeno, smo res mirno čakali, da je g. Povše končal.

Sedaj nastopi tukajšnji g. nadučitelj burno pozdravljen od vseh volilcev. Ne vemo, kaj si je mislil g. Šusteršič v tem trenutku, to pa vemo, da je postal silno nervozen. Bilo bi preobširno navajati v celoti krepki govor g. nadučitelja. Vsi so z navdušenjem odobraval ta govor. Hočemo navesti le nekaj odlomkov: G.

nadučitelj je začel nekako takole: Sem že 8. leto pri vas in poznate me, kdo sem in kaj sem, kako je moje delovanje v šoli in zunaj šole. Znano vam je, da se nikdar in nikjer ne silim v ospredje. Štejem si v dolžnost, da spregovorim danes v tem važnem trenutku, ko nam je izbrati bodočega poslanca, par besedi. Izjavljam pa, da ni moj namen nikogar žaliti in da ne nameravam govoriti ne za to ne za ono politično stranko, govoriti hočem le v prilog kmetekemu stanu. Potem omenja, kaj se volilec na shodih vse mogočega in nemo-mogočega obeta, a izpolni se le malo ali nič. Take obljube se mi zdijo kakor prazen sod, ki močno bobni, a notri nič ni, pravi govornik. Tu pa skoči dr. Šusteršič pokonci kot ranjen lev in prične vpiti: „Vi žalite, žaliti ne pustim, jaz vam vzamem besedo!“

Toda močno se je zmotil vsemogočni gospod! On je obračal, a volilci so obrnili. Silno hrupni protest in zahteva, da govori g. nadučitelj dalje, je primorala Šusteršiča, da je — hočeš nočeš — moral tiho poslušati še nadalje njemu neprijubljene govornika. Ves bleed od jeze se tresoč sede dr. Šusteršič k mizi, a govornik nadaljuje: Izjavljam še enkrat, da ne nameravam nikogar žaliti, priznam tudi zasluge g. Povšeta za slovenski narod. Toda, kar je bilo, je bilo, danas se pomenimo, kak bodi bodoči naš poslanec. Nato pove svoje mnenje o kmetekem poslancu in pride do zaključka: Kmet voli kmeta, meščan meščana a potem naj odideta tja gori na cesarski Dunaj ter naj delujeta roko v roki, z združenimi močmi za splošno dobro, za blago naše mile slovenske domovine. Le tako, nadaljuje navdušeno govornik, bodo izvedeli ministri in naš presvetli vladar naše resnične potrebe in zahteve. Ne dajmo si torej sedaj, ko imamo hvala Bogu splošno in enako

volilno pravico, od nikogar več akzovati, koga naj volimo, ne osirajmo in ne bojmo se nikogar več, saj svobodna volitev nam je zajamčena. Stopimo tedaj 14. maja složno na volišče in videli boste, če tudi še letos propademo, a znagamo gotovo prihodnjič in tedaj nam zasije lepše solnce, boljša bodočnost.

Vsestranskega odobravanja in živio klicev ni bilo konca ne kraja.

Kaj zanimivo je bilo gledati in poslušati domačega g. kaplana. Med tem, ko je stal prej nekje v ozadju, je prišel sedaj prav tik odra ter nagovarjal volilce, naj bodo tihi, bodo že kasneje prišli na vrsto. Ko pa potem prevzame besedo g. dr. Šusteršič in začne kvasiti, kaj vse so že storili poslanci „S. L. S.“, jim kima in prigovarja g. kaplan: „No, zdaj pa le recite živio, zdaj pritrdite!“ Toda, oh — žalosten pogled! Nihče se ne oglasi. Kako se je hotel dr. Šusteršič izviti iz klešč? Kar se je doslej storilo v prilog kmetu, je po njegovem vse zasluga S. L. S., a kar se pa ni doseglo, je pa trdil: Vidite, mi smo bili za to, a kaj pomaga, ker nas je bilo premalo. A silno se je motil dr. Šusteršič, če nas je mislil s takimi otročarijami farbat. Menil je menda, da je kje med nerazsodnimi backi, ki se dajo ujeti z najneumnějšími obljubami in praznimi izgovori.

Ko je dr. Šusteršič videl, da so se ga volilci naveličali poslušati in da postajajo nemirni, je začel prav sladko in prijazno vabiti: No, zdaj bomo pa glasovali za g. Povšeta. Kdor je zanj, naj dvigne roko.

Toda — kaj se je zgodilo? **Niti ena roka se ni dvignila.** G. Povše je prebledel, Šusteršič pa je trepetal jeze in jada. V naglici je zaključil shod.

Zdaj je zaorilo po zborovališču „pereat žlindra — živio kmet!“ in potem so se volilci mirno razšli.

Po shodu sta Povše in Šusteršič milo tožila, da kaj takega še nista doživela. G. Povše morda res še ne, dr. Šusteršič pa že večkrat. „Kaj mi tega treba,“ se je jezil g. Povše, „mar bi živel doma v miru pri svojih otrocih.“ — „Zadnjič se letos bojujem, prihodnjič pustim vse v miru,“ se je togotil dr. Šusteršič.

Mi pa pravimo, nismo osebni nasprotniki g. Povšeta in čislamo ga kot delavnega moža, ko bi bil prišel k nam sem kot svobodni kandidat, kot mož prostih rok, ne bi bilo njegovo srce tako užaljeno, kakor pravi, da je sedaj. A da je prišel ž njim dr. Šusteršič kot nekaj njegov jerob, to mu je vse pokvarilo.

Omenjeno bodi še, da je pri odhodu dr. Šusteršiču na čast plapolala koncem vasi primerna zastava z napisom „16% žlindra“.

Zahteve Malorusov.

Lvov, 23. aprila. Maloruski narodni odbor je izdal ravnokar volilni oklic, v katerem se pozivajo volilci, naj volijo le take može v državni zbor, ki se bodo zoperstavili razširjenju deželne avtonomije v Galiciji ter se potegovali za administrativno delitev Galicije tako, da se ustanovi narodna maloruska provinca z maloruskim deželnim zborom.

Nagodba z Ogrsko.

Budapešta, 23. aprila. Na znano izjavo ministrskega predsednika barona Becka odgovarja glasilo neodvisne stranke „Budapesti“: „Pri nas in v Avstriji naj vzame vsakdo na znanje, da ogrska vlada ne sprejme pod nikakršnim pogojem dolgotrajne nagodbe. Stališče ogrske vlade je jasno in ne potrebuje razlage: drugačna nagodba kakor do leta 1917 se sploh ne sklene. Javno

mnenje na Ogrskem se naj pomiri, ker Kossuth bo že znal varovati gospodarske koristi dežele. Sklenila se bo nagodba, ki bo varovala naše interese do leta 1917, od takrat pa jamčila za našo samostojnost ali pa nagodbe sploh ne bo. Beckov govor tudi napol grozi, ako se nagodba ne sklene. Tudi v tem slučaju bi mi razpolagali s potrebnim orožjem.“

„Nagla sodba“ v Črni gori.

Cetinje, 23. aprila. V Nikšiću izhaja izza ustavne dobe opozicijski časopis „Narodna Misao“, ki ne priznava nobeni osebi in nobenemu stanu, ako je graja potrebna. Včeraj je prišlo iz okolice 400 z revolverji in bajoneti oboroženih mož pod vodstvom dveh častnikov v mesto ter so popolnoma razdijali tiskarno, v kateri se je tiskala „Narodna Misao“. V mestu vlada zaradi tega splošno razburjenje. Vse trgovine so zaprte.

Položaj v Macedoniji.

Sofija, 23. aprila. Na Bolgarskem živeči beguni iz drinopoljskega vilajeta so izročili zastopnikom vesil in balkanskemu odboru v Londonu spomenico o položaju Bolgarov v imenovanem vilajetu. V spomenici opisujejo grozodejstva turških oblastnih napram Bolgarom ter prosijo, naj se drinopoljski vilajet pritegne v macedonsko reformno akcijo.

Belgrad, 23. aprila. Iz Stare Srbije pribegli Srbi so izročili zastopnikom Turčije, Rusije, Avstro-Ogrske, Anglije, Francije in Italije pritožbe proti bolgarskim oblastim v Kisten-dilu, kjer so jih ustavili ter skušali prisiliti, da bi pristopili k eksarhatu.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 23. aprila. V dumi je predložilo 46 poslancev zakonski načrt za samoupravo Poljske. Ko je predsednik to naznanil, zaklical je posl. Puruškevič: „Nemogoče, treba

LISTEK.

Legenda.

Spisal L. B.

I.

Tiho je samevala vasica in se skrivala sramežljivo za gričem, kakor bi si ne upala pogledati ven v svet, zapeljivi in blesteči. Počasi, neopazeno so tekali dnovi vaščanom, komaj opazili so, da sonce izhaja in zahaja.

Pa glej, svet je postal radoveden. Ni mu bilo ljubo, da se mu odteguje ta vasica, in pogledal jo je jasno in začudeno. Čutil se je, da hrani ta prezirani kot zemlje toliko dražestnega in mičnega. In v resnici — kje na svetu najdeš toliko poezije, kakor baš v teh od omike nedotaknjenih vaseh? Zdi se ti, kakor bi ti vel duh nedolžnosti, duh nepokvarjene lepote nasproti...

No, ne morem ravno reči, da je baš ta poezija privabila danes toliko romarjev v to vas, ampak bilo je čisto nekaj drugega.

Pred kratkim se je začelo pisati in govoriti po vsem božjem svetu o svetosti in pobožnosti neke device, ki je živela v tej tako zanemarjeni vasi. Pravilo se je, da obdaje kar na-

ravnost z Bogom in vsemi svetci v nebesih, in da jo je grozno lepo gledati, kadar je tako zamaknjena v svoje občudovanje.

To je bilo seveda kakor petrolej na zaspano plapolajoč ogenj svetovnega duha! Kar trumoma so zapuščali svoj dom in romali v to veleromantično vas. Da, zgodilo se je celo, da je kuharica pozabila na svoj svetovnopomemben posel in hitela ven na cesto, da se pridruži bogabojčim romarjem.

„Halo, na noge!“ je zvenelo povsod in ime tiste sladke device je bilo nekaka parola, s katero so podžigali verske zaspance in vneli ogenj svetega navdušenja...

Od vseh strani so vreli skupaj pastirji, kuharice, župniki, učitelji, doktorji in druge pošasti. Krčmarji so si veselo meli roke in hvalili Boga, da jim je poslal tisto „noro“ devico na pomoč. Da, bili so celo pripravljeni priznati ji pravo, pristno svetost — zaradi dobre kupčije seveda.

No, bilo je še vse premalo krčem, in romarji so se kar usuli na uboge vaščane, tako, da so ti že začeli hrepeneti po trenutku, ko se bo svetnica povsem združila z Bogom.

Zgodilo pa se je, da je tam v bližini živel star, sivolas kmet. V potu svojega obraza si je služil kruh. Tudi

Boga je rad imel; posebno, kadar je toča razsajala po njegovih nasadih, ga je molil — a da bi se tako blazno zaljubil v njega, kakor tista devica, mu ni niti na misel ni prišlo.

„Bomo že videli,“ je pravil večkrat sam pri sebi, „kdo je na boljšem. Vsak pač ne more najti take milosti v nebesih, da bi se kar s svetniki pogovarjal, najmanj pa kmet, ki ima žuljave roke.“ In šel je zopet na delo in polglasno mrmral pred se.

Ko pa je videl, da je romarjev kar črno v vasi, se je pa v resnici razjezil in šepnil: „Tem je pač več do nebes kot do dela in življenja. No, hvala Večnemu, da tudi svetu ni mnogo do takih postopačev,“ je pristavil.

Tu stopi imeniten gospod pred njega. Imel je cilinder na glavi, in kmet je bil prepričan, da je to kak doktor.

„No, kaj pa vi tako vsakdanje? Nič vneme, nič ognja, ko imate vendar svetnico v vasi?“ tako je nagovoril doktor kmeta.

„Kaj se naj jaz veselim njene prednosti? Sploh pa mi ne gre v glavo, kje tiči pri tem dekletu svetost! Najbrž v njenem več kot smešnem vedenju! Meni se zdi, da je prej nora kot sveta.“

Doktor je nekaj jesno zarežal.

Cilinder se mu je v trenutni ogroženosti pomaknil nekoliko v čelo — in odšel je. Bil je doktor bogoslovja...

II.

„Ta množica pred oknom — kaj pa želi?“, je vprašala Katriona, naša svetnica, svojo mater in pokazala z velo roko skozi zamreženo okno.

„Kaj neki, če ne videti tebe, srečna moja Katriona,“ se odzove mati in blaženo ji počiva oko na hčerki.

„Kaj pa je videti tako posebnega na meni?“ vzklikne hčerka jezavo. „Saj sem vendar kakor vsaka druga deklica! Da sem pa tako izvoljena, da občujem z Bogom, se mi pa vendar ne vidi na nosu?“

„Katriona, ti se razburjaš! Ti ne veš, da je to greh?“ Mati je govorila to, njena dobra, skrbna mati. Obraz deklice se je razžalostil, kakor se razžalosti tako rado jesensko nebo, in solze so se ozvale v praznih, ledenih očeh. Vrgla se je na tla pred razpelo v kotu. Jokala je krčevito in strastno. Mati jo je gledala in veselje se ji je bralo na obrazu. Saj ima svetnico hčerko! Oj ti dobra, skrbna mati!

Zunaj pa je stala nešteta množica, vsa pobožna in bogaboječa. Njeno navdušenje za svetnico je bilo tako gorostasno, da bi bilo premaknilo tisti grič, ki je prikrival vas javnemu svetu, da ni stal pretrdno!

Nekateri so bili celo tako vneti za božjo stvar, da bi bili prodrli okna, če bi ne bila omrežena!

Ker niso mogli občudovati device same, so pa jeli poljubovati steno in se pobožno čuditi ponižnosti te hiše, ki je hranila tak božji zaklad. Drugi zopet so lomili iveri iz tramov, da jih poneso domov kot svetinje in Bogu prijeten spominek.

Kar se zgodi nekaj izvenrednega: s klobukom mahajoč prileti mlad fant izza ogla in veselo ukajoč naznani, da „jo“ je videl. To se je tedaj popraševalo, stiskalo, suvalo — vsak je hotel prvi in najbolje slišati prijetno vest. Fant pa stopi široko in jame tako-le pripovedovati:

„Stara kakih osemnajst let. Srednje velika. Lasje črni. Nos močno razvit, vabočen. Bokov nič. Lice blede, suho in upalo kakor bukov list. — Škoda dekleta!“ pristavi žalostno in povesi glavo.

„Kaj? Škoda?“ zakriči v svojih pobožnih čustvih razjarjena tolpa. „Si že videl kako svetnico debelo? Ha? Poglej bogorodico v farnem oltarju, kako je blede in žalostna! Svetniki so vsi takšni!“ Taki in enaki apostrofi so se vaipavali na ubogega fanta. Žalostno je potegnil klobuk na čelo in odšel. „Kako brhko dekle bi bilo to!“ si je mislil... (Konec prh.)

je zbuditi od mrtvih Marijo Terezijo in Katarino II. Sramota za duma, da se bavi s takimi stvarmi. — Nato se je med hrupom in protesti seja zaključila.

Varšava, 23. aprila. V Lodzu so pri belem dnevu oboroženi roparji napadli voz z državno blagajno. Vrgli so bombo, ki je razbila voz, nakar so roparji pobrali iz razvalin 4600 rubljev. Roparji so pobegli. Izmed spremstva je bil eden vjok ubit, trije pa smrtno ranjeni. Tudi voznik in blagajnični uradnik sta ranjena.

V Kursku so včeraj sredi mesta streljali na želez. inženirja ter ga smrtno ranili. Eden atentatorjev, ki ga je zasledoval policijski načelnik, se je ustrelil. Drugi, ki so ga tudi preganjali policaji, je vrgel bombo, ki pa se ni razpočila. Nato je policaja ustrelil ter pobegnul.

Francija proti Maroku.

London, 23. aprila. Maroška vlada je poslala sedaj francoskemu poslanstvu drugi odgovor na francoske zahteve. Ta odgovor se odlikuje po nejasnosti in dvoumnosti, kakršni so sploh mohamedanski akti. Francija se ž njim ne more zadovoljiti, temuž francoske čete še nadalje obdržijo zasedeno Udjido.

Bodočnost države Kongo.

Pariz, 23. aprila. „Echo de Paris“ poroča, da bo belgijski kralj v kratkem sestanek s predsednikom Fallièresom zaradi države Kongo. Dokler kralj živi, je Kongo njegova privatna last. Sedaj hoče kralj Kongo s posebnim zakonom odstopiti Belgiji. Ta zakon pa je narejen v belgijski zbornici na ovire. Zato hoče kralj v Parizu poizvedovati, ali bi hotela Francija prevzeti državo Kongo.

Dopisi.

Iz Notica pri Litiji. V našem kraju je živel zakonski parček ter užival vse sladkosti legitimne ljubezni. „On“, poštena kmetska duša, je imel svojo „boljšo“ polovico rad iz vse svoje duše. „Ona“ pa ni bila posebno vneta za svojega moža, ker se ji le vsedel v srce neki njen kolega — cerkveni pevec... In — sedaj? Ubogi njen mož je moral ponoči in podnevi poslušati psovke, s katerimi ga je radodarno psovala duša. V Ameriko njegova „boljša polovica“. In ko je pa bila polna mera trpljenja, jo je popihal ubogi mož v Ameriko, pustivši svoje lepo, a nekoliko zadolženo posestvo, katero naj pripade po njegovi smrti njegovima mladoletnima otrokoma. No, in zdaj sta zaljubljenca lahko pila iz čaše ljubezni v dolgih, brezskrbnih požirkih, kajti mož cerkvene pevke je pisal iz Amerike, poslal denar in ji rekel, da se odslej ne bo brigal več za dom, ker hodi žena vkljub njegovi prepovedi pet na kor... Njegovi ženi je bilo to všeč, še bolj pa njenemu ljubčku, oženjenemu možičku, ki je oče desetih otrok, brunen cerkveni pevec, zagrizen klerikalec —

hinaveo, in vse časti vrednega župnika, znanega Kristustovega vojvodka, vse časti vreden podrepan. Za šesto zapoved božjo se ni brigal nič. Kaj čuda torej, da je zavladala med obema zaljubljenca tako lepa harmonija, da je postala slavnata vdova, mati treh ali štirih otrok — nezakonskih, — kar ju pa ni nič vznemirjalo. Pola sta dalje bogu v čast in slavo ter svojemu župniku v veselje in pridno delala v vinogradu Gospodovem. Župnik, ki je vedel za njuno razmerje, ni govoril o njem, ampak ga je skušal prikriti, ker se je bal, da ga zadenene maščevanje cerkvenih pevcov. Toda pustimo tega Kristovega namestnika, saj ga je ljubi bog že poklical k sebi in ga on vprašal, kako da je pasel svoje backe in baculje. Cerkevni pevec in pevka sta se torej veselila dalje prepovedane ljubezni. Med tem pa je trpela varana pevčeva žena hudo in dostikrat okusila krepko pest nezvestega moža, ker ga je skušala priveriti zopet na pot kreposti, opominjajoč ga, da ji je prisegel večno zvestobo — in rečica umrla žalosti. To pa naših junakov ni motilo in tudi pretreslo jih ni — saj sta bila odslej še bolj nemotena. Pevka ne plačuje dolga, ker hrani denar za svoje nezakonske otroke. Varuh je neki njen sorodnik. Za zakonske pa nič ne skrbi in jih ima za hlapca in za dekle. Naravno je, da bosta trpela otrodička nekoč obilo škode. In ker njiu oče v Ameriki tega ne ve in se torej naravno ne more on pritožiti, se obračam jaz tem potom do slavnega sodišča, pozivljaje je, da stori svojo dolžnost ter preišče to stvar in ukrene to, kar zahteva § 276—178 obč. drž. zakona, v varstvo pravic zanemarjenih otrok.

Iz Matenje vasi pri Postojni. Lažnjiva cunja naše duhovščine se je obregnila ob naši kmetski zvezi v člančicu: „Iz Postojne, čez Rakitnik, Port Artur na Orehovski odbur.“ „Orehovski odbur“ in Port Artur (prestranska mlekarja) ležita žegnanem v želodcu. Vemo zakaj! Zakrivil je dotične čenče kaplan v Mirni, tukajšnji rojak, pod firmo svojega svaka J. M. Bival je nedavno tu ter skoval to in druge budalosti. Bil je ta individuum ilustriran kot mojster denuncijanstva v števil. 63. „Slovenskega Naroda“. Tukaj se zove Jakobček Godnov; beračil je preje in v akademskih (?) letih tudi okrog liberalcev ter dosegel kaplanske „časti“. Stara mati mu je zapustila bajto, dasi ima nepreskrbljeno mater in sestro; toda hišico golo in brez posestva. Razširiti je nameraval posestvo potom tožbe in se tožaril s sosedom, a pogorel povsem, ter moral plačati precej krono na tožnih troških. Misli je, da sodnik ni objektiv. ali da se kmet boji farja. Sestro, bivšo svojo kuharico je obesil dopisniku duhovske cunje. Tega kaplanske se vsakdo ogiblje.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. aprila.

— **Skrhano orožje.** Impozanten shod narodno-naprednih volilcev ljubljanskih preteklo nedeljo v „Mestnem domu“ je našim klerikalcem zaprl njih strupeno sapo. Po navadi so napisali o naših shodih cele strani škofovega lista, v nedeljo pa, ko smo jim dovolili, da je smel njihov poro-

čevalec pri poročevalski mizi z vso komodnostjo pisati, je „Slovenec“ opravil shod primeroma s prav kratkim poročilom. Temu se ni čuditi. Njegove in dr. Šusterčičeve laži so bile tako sijajno ovržene, da sicer spretni zavijači niso mogli reči drugega, kot da je bil shod klavern in da je snak propadanja narodno-napredne stranke v Ljubljani, dasi po drugi plati sami priznavajo, da je bilo na shodu 1000 oseb! Takih blamaž si želimo še veliko! „Slovenec“ tudi včeraj še ni prišel do sape! Druga ni mogel in ni znal namazati, kot da skuša iznova izigravati dr. Tavčarja proti Hribarju, ko dr. Tavčarjev nedeljski govor na vse strani zvija in zavija, kot da bi bil dr. Tavčar govoril proti Hribarju in za Kregarja! Kaj takega se more skuhati le v katoliških buticah, ki so preverjene, da se bojujejo proti našemu kandidatu brez upa zmage in da bo Kregar 14. maja propal, kot je dolg in širok, pa naj se mu zdaj poje še tako slovesna slava! — Ravnotako je pa nedeljski shod osupnil tudi socijalne demokrate, ki vedno trde, da brez njih ni nič. Nekaj izmed njih je lovilo svoje pristaše pred „Mestnim domom“, naj ne gredo na shod, češ, saj bo dvorana popolnoma prazna, če nas ne bo zraven. Ko so pa videli možje, da naši pristaši prihajajo vedno v večjem številu, ubrali so jo v dvorano, ki je pa bila že nabita polna, tako da so se morali stiskati med vrati. Poparjenost zaradi našega veličastnega shoda se vidi v vseh tatevskih številkah „Rdečega Praporja“. Gospodje hočejo napraviti vtis, da je vse klaverno, o čemer oni klaverno pišejo! Imajo pač svoj okus!

— **Gosp. nadučitelj Žirovnik v št. Vidu nad Ljubljano** je oficijalno priglasil svojo kandidacijo za ljubljansko okolico kot neodvisni kandidat. Politično društvo „Vodnik“ v Šiški je sklenilo, podpirati njegovo kandidacijo.

— **Klerikalni kandidatje gotovo povsod zmagajo.** Da se to zgodi, so naši klerikalci že pomazali silno veliko papirja. Da pa pri letošnjih državnozbornih volitvah upajo, da jim bo sreča bolj mila, nego drugikat, dokazuje pogovor, ki se je te dni vršil med kaplanom in župnikom v neki kranjski fari. Župnik, star mož, ki se ne vtika v politiko, je bil mnenja, da klerikalna stranka propade že zato, ker ima tako nesrečne kandidate, ki so se volilec že do skrajnosti priskutili. Kaplan, vroča kri, dalekosežnega obzorja in praktičnega duha, pa ni bil teh misli. Poučil je starost s sledečimi besedami: „Mi gotovo zmagamo! Pomislite, da imamo prav do volitev termin za velikonočno spoved. Kateri so že opravili velikonočno spoved, smo jim že dali za pokoro, da volijo 14. maja našega kandidata, tisti zakrknjeni

grešniki pa, ki odlašajo velikonočno spoved na zadnje dneve, bodo pa tudi občutili naš vijak. Kdor ne bo obljubil, da pojde našega kandidata volit, mu ne dam odveze in mu obljubim vse peklenške hudiče na hišo in glavo! Gotovo se bo vsak rad vdal! Boste videli, da bo to držalo! Vsi bodo volili našega kandidata, vsi grešniki!“ No, bomo videli, koliko grešnikov bo v Ljubljani spravil na sebo Kregar!

— **Žitnikova smola na volilnem shodu v Kočani.** Znano je, da ima Nace Žitnik kot govornik slabo lastnost, da govori neumljivo, dolgo in dolgočasno. On svoje poslušalce naravno tako utruja, da prične zdehati ali pa uhajati ven. Proti taki brezbriznosti svojih poslušalcev si pomaga s tem, da prične krepko vpiti in tudi ob mizo udari s pestjo, če treba. Tudi na svojem košanskem shodu je prišel v tako ekstazo in čisto pozabil na svoje kupljene zobe. Z njegovih ust, katere je očitno preširoko odpiral niso letele le prazne besede med poslušalce, priletelo je tudi nekaj trdega. Žitnik ni mogel naprej. Eden izmed bližnjih poslušalcev je hitro opazil, kaj se je zgodilo, pobral je na tla padlo Žitnikovo zobčice in mu je vrgel na oder nazaj. Li ni to smola?

— **V celjskem volilnem okraju** se bije ljut boj med klerikalno in napredno stranko. Narodna stranka kandiduje veleposestnika Robleka, Koroščeva „Kmetška zveza“ pa fin. komisarja dr. Josipa Povaleja. Klerikalni kandidat prireja po volilnem okraju številne shode, meneč, da bo na teh volilce pregovoril, da bodo glasovali zanj. Toda zavedni savinski kmetje nečejo o Povaleju ničesar slišati in ako se jim gospod finančni komisar le preveč vsiljuje, napravijo ž njim tako, kakor z nadležnim Židom, ki se kratkim potom vrže preko praga. Mi bi Savinčanom svetovali, naj vsaj enkrat poslušajo otroke, ki jih bo vezal na shodu dr. Povalej, potem pa ga naj vljudo vprašajo, ako so se morda že našli izgubljeni računi mariborskega „Športnega društva“, čigar blaginjak je bil svoječasno?

— **Klerikalni napad na logaško mlekarjo.** Na onem zloglasnem klerikalnem shodu, kjer je dr. Šusterčič prodajal svoje sirovosti, je dal vrhniški kaplan Sušnik duška oni tihi želji, katero so že toliko časa v srcu gojili naši klerikalčki. In ta želja je bila: polastiti se prve in najlepše uspevajoče mlekarne na Kranjskem. Videli so to liberalno podjetje, ki na zdravi podlagi zasnovano kar najlepše uspeva — toda morali so le od daleč gledati. In zahotelo se jim je po tej mastni pečenki, ki bi bila kar najbolj redilna za njihove že zdaj tolste trebuhe. Ko je torej kaplan Sušnik na omenjenem shodu izdal parolo, da mora pasti to podjetje v klerikalne

roke, povzel je naš kaplan poveljstvo ter prav natihoma organiziral napad. Vršila so se ponočna posvetovanja, kaplan je lazil okoli nesamostojnih in dolgoletnih klerikalnih žensk, skakal čez plote — ter se pri tem tudi ponesrečil. Sicer že njegovo ime pravi, da hodi rad za plot, toda čez plote skakati, v tem ni mojster. In tako se mu tudi v nedeljo ni posrečil njegov skok čez plot v liberalno mlekarjo. Zapletel se je — in padel za vedno. Zbodbali so vse, kar so mogli, pripekljali so vrhniškega Tršarja, pregovorili tudi nekega uglednega moža iz Hotederšice — kaplan je pobral vsa pooblastila logaških klerikalnih žensk, toda vseeno so padli. S tem napadom so ti naši klerikalci pokazali, kakšen zmisel imajo za narodno gospodarstvo. Dobro nam je znano, da se ljubljanska „Zadružna zveza“ že dolgo trudi, da dobi logaško mlekarjo v svoje okrilje. In tudi zdaj lahko trdimo, da so pravzaprav v Ljubljani organizovali to atako. In ne bi jim zamerili, če bi postavili kandidate, ki so tudi zmožni voditi tako gospodarstvo, in predvsem trgovsko podjetje. Toda logaški kaplan si je zbral za odbor ljudi, katerih duševni nivo je popolnoma podoben onemu našega kaplana: duševne reve, ki ne znajo dobro svojega imena podpisati. Ne spleča se, da bi jih sploh z imenom navedli, ker bi si potem še celo kaj domišljevali — z eno besedo, napolnalfabeti. In tem ljudem naj bi prišlo v roke gospodarsko podjetje, katerega dobro uspevanje je kar največjega pomena za gospodarski razvoj celega Logateca. Nihče ne more tajiti, da je ravno mlekarja povzdignila celo kmetijstvo v logaškem okraju. Ljudje so začeli spoznavati, kaj je dobra živinoreja, kaj so dobri travniki. In začeli so se modernizirati. Kdor je videl logaške travnike, našo govejo živino pred desetimi leti, in kdor jo vidi danes — spozna ta razloček. In ves ta uspeh je bil sad dalekovidnega in vztrajnega delovanja logaških liberalnih voditeljev, ki vedo, da je zdrava gospodarska organizacija temelj in predpogoj ljudskega blagostanja. In to je naše klerikalce bolelo, in namerili so se, da razbijajo ter uničijo to liberalno podjetje. Toda ni se jim posrečilo. Nedeljski občni zbor je pokazal, da je logaški kmet, ki se zaveda svojega gospodarskega in socialnega stališča, še vedno vnet naprednjak. In z obžalovanjem smo gledali one fanatizirane obraze, ki vidijo v kaplančetu Boga, ki jim bo dal že na tem svetu nebesa. Ne sovražimo jih, temveč obžalujemo; eno naj si pa vendar zapomnijo: za posledice tega njihovega nastopanja se zahvalijo kaplančetu, kinima pojma o gospodarstvu, in pa svojim neumnim buticam. In konstatirati moramo, da smo videli

Dalje v prilogi.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Zaman so turški vojaki vso noč iskali Ladislava Gjačiča. Dognali so le to, da je bil Gjačič do prihoda Turkov jetnik proveditorja Bragadina in da ga je ta izpustil neposredno, predno so Turki zasedli mesto in vojašnico. Kako je Gjačič prišel iz mesta, tega ni nihče vedel povedati. Vojaki so preiskali vse hiše in vso okolico, a ves njihov trud je bil brez uspeha.

Mustafa-paša je prevzela ljuta jeza, ko je zaznal, da mu je utekel Ladislav Gjačič in izlil je ves svoj srd na Bragadina.

— „Kar sem namenil nad Gjačičem, naj se izpolni nad Bragadinom,“ je odločil in takoj izdal dotične ukaze.

Še ta dan se je izvršila nad Bragadinom strahovita obsodba. Na trgu pred ostanki proveditorjeve palače so vojaki napravili velik oder, da bi videlo vse ljudstvo, kaka usoda je zadela bivšega zapovednika Fama-guste. Mustafa-paša se je usedel s svojimi generali na balkon, kajti hotel se je naslajati na mukah, ki jih je namenil Bragadinu, in naročil je

posebej, naj delajo krvniki kar mo-goče počasi.

Naposled so vojaki pripeljali Bragadina. Ponosno je stopal visoki, v težka železja vklenjeni mož med njimi. Ko je stal na odru, se je ozrl po številni množici, ki je stala na trgu trepetaje strahu in sočutja, in zazrl je znan obraz — zagledal je plemiča Andreja Kržana. Pozdravil ga je z očmi in se potem obrnil h krvnikom, ki so bili med tem pripravili svoja orodja.

Najprej so krvniki obesili Bragadina za roke na visoki drog, ki je bil postavljen ob oder, na noge pa so mu obesili težke uteži. Zdaj so nategnili vrvi in dvignili svojo žrtev kvišku, da so zapokale kosti, ga pustili nekaj časa viseči in ga zopet spustili k tlu. To se je ponavljalo več ur.

Potem so krvniki sneli Bragadina z droga. Odsekali so mu obe roki in mu z noži izbodli oči. Končno pa so ga privezali k drogu in ga pri živem telesu devali iz kože, med katerim trpinčenjem je pa Bragadino izdihnil.

Mustafa-paša je ves čas tega trpinčenja sedel na balkonu in se veselil strašnega trpinčenja Bragadina-vega. Šele ko so naložili krvniki truplo Bragadinovo na voz in je od-

peljali iz mesta, je Mustafa-paša vstal s svojega sedeža.

— Vsakemu krvniku izplačajte pet cekinov, je Mustafa naročil svojemu pobočniku. In povejte dečkom, da sem z njimi zadovoljen.

Smrtna tišina, ki je ves čas mučenja vladala na trgu, tudi zdaj ni minila. Ljudstvo se je tiho razšlo, nihče se ni upal ziniti besedice. Strahoviti prizor je bil med ljudstvom povzročil grozen strah pred Turki. Vsakdo je hitel, da se umakne Turkom izpred oči.

Tudi Kržan in Tomo sta hotela oditi. A tu je iz proveditorjeve palače prihitel človek, ki se je bil že med mučenjem večkrat prikazal na oknu in je od tamkaj v zadnjem trenutku zagledal Kržana in njegovega slugo. Silovito se je mož prevaril skozi gnečo, dokler ni naposled došel Kržana, in ga prijel za suknjič.

— Plemič Kržan!

Pod vtiskom grozovitega konca proveditorja Bragadina, se je Kržan kar prestrašil tega šepetaje izrečene-klica. Ne da bi se zavedal kaj stori, je prijel za nož, a ko se je obrnil, mu je nož padel iz rok, tako je bil presenečen.

— Kapetan Desantič — kaj ste res vi?

— Da, plemič Kržan, prav jaz sem tu, kapetan Desantič. In kakor vidite — živ in zdrav! Že od včerajšnjega dne vas iščemo po vseh kotih in danes sem mislil odriniti na Mirabellov grad.

— Vi veste za Mirabellov grad? se je začudil Kržan. Torej veste tudi da je vojvodinja Asunta...

— Vse vem, prav vse, prijatelj, ga je prekinil Desantič. Toda tu ni prilike, da bi se pogovorila. Pojdite z menoj.

— Kam?

— Le pojdite, Kržan. Meni menda vendar zaupate.

E, gospod milostivi, se je zdaj oglasil Tomo, kaj ste pozabili, kar sva obljubila Mari.

Zdaj se je spomnil Kržan Tomove ljubice. Mara je našla Toma že dan poprej. Kržan se je z njo in s Tomom nastanil v mali krčmi, ki je od tiste ure ni več zapustil, dokler niso turški biriči prišli klicati ljudi, naj gredo po zapovednikovem ukazu gledat kasnovanje proveditorja Bragadina. Tomo ni vzel Mare seboj, ker je bil vedno v strahu, da se je polasti kak Turek, a zdaj se mu je zopet silno mudilo k njej, zakaj bil je ljubosumen in se bal, da mu je kdo v njegovi odsotnosti Maro odpeljal.

Tudi Kržan ni mogel pregovoriti Toma, da bi šel z njim.

— Ne grem, pa ne grem, je zatrjeval Tomo in je prvič v življenju zapustil svojega gospodarja.

Kržan in Desantič sta počasi korakala čez trg proti proveditorjevi palači. Desantič je imel Kržanu toliko povedati, da prijatelja kar ni pustil do besede, in mu ni nikdar odgovoril, če je tudi vprašal po vojvodinji Asunti. Naposled sta dospela v podrtini podobno palačo, kjer je Desantič odprl vrata. Kržan je stal pred vojvodinjo Asunto. Ta je topeč sed v solzah, vsa prepadla sedela v najtemnejšem kotu svoje sobe. Samo enkrat je bila pogledala skozi okno na Bragadina in potem zbežala v stran, tako strahovito jo je pretresel prizor, ki ga je videla.

Ko je Kržan stopil čez prag, je dvignila Asunta glavo. V hipu je planila pokonci in obupno zaklicala:

— Andrej, pelji me od tod, le proč od tod, le proč!

Kržan je moral Asunto držati, da mu ni padla iz rok na tla. Brez zavestno jo je nesel na njeno posteljo a vendar mu je srce vriskalo veselja. Saj jo je našel živo in rešeno — saj je imel zavest, da je zdaj njegova za vedno. (Dalje prih.)

med temi reveži tudi ljudi, od katerih smo pričakovali več pameti in predurnosti, med drugimi tudi znanega „Uebereinsfünzig“ iz Zgornjega Logatca. Zmagonosno in že precej nasrkana je prišla ta klerikalna armada iz levovega brloga na občni zbor mlekarne. Na čelu ji je stopal kaplan, Nace Zaplotnikov. Zbrali so vse, kar leže in gre — in kot rezervo so pripeljali par jezičnih bab, katerim se je jeruš pri očeh cedil. Tako so bili pričani, da bodo zmagali, da se pri občnem zboru ni ne eden oglasil, ki bi kritikoval delovanje dosedanjega odbora, čeprav so preje trosili žveplo na njihove glave. Molčali so — ter se veselili zmage. Toda pili so na medvedovo kožo. Onemu slamolascu, katerega so hoteli imeti za načelnika, so se svetila lica, ko je imel že pre-računljeno, koliko mu bo nesla mlekarne. Toda ko je bil skrutinij končan, so se jim povsile glave. Izvoljen je bil za načelnika mlekarne napredni župan gosp. Adolf Mulley. Kakor hitro so to slišali, začelo se je stokanje, dolgi jeziki klerikalnih bab so se začeli gibati — in odšli so „ohne Sang und Klang“. To je prvi sad Šusteršičevega hujškanja. Povemo jim pa enkrat za vselej: logaška mlekarne je bila in bo liberalna in naj pride tudi sam škof Jeglič spreobratlogaške kmetijske gospodarje. Novemu odboru, posebno pa načelniku g. Mulleyu priporočamo, da strogo in rigorozno nastopa napram tem takozvanim prijateljem gospodarskega napredka logaške občine. Onim zaslepljenim ljudem pa svetujemo, da molijo k sv. Katarini, da že enkrat spregledajo. In če bodo enkrat spregledali, bodo videli v kakšni zmoti in temi so dozdej blodili. Saj ste vendar vsaj nekateri še možje — ali Vas ni sram, da bi Vas taki duševni reveži, ki ne znajo do sto štet, kakor so Kristanov Francelj in pa občinski sluga Slave, vodili, in sicer prav pošteno za nos vodili. Toda če hočete, ostanite trdovratni, napredek bo šel čez Vaše glave — in Vi boste stegali roke po času, katerega ste zamudili.

— **Velika Avstrija — dekla klerikalizma.** Predlansko leto je jel izhajati na Dunaju list „Grossösterreich“, ki si je nadel nalogo delati na to, da se preosnuje Avstro-Ogrska monarhija zopet v enotno državo z enim stolišnim mestom Dunajem in enim parlamentom. Kdo stoji za tem listom se sprva ni vedelo natančno, govorilo se je celo, da je protektor tega lista in po njem negovane agitacije nadvojvoda Fran Ferdinand. V koliko je bila resnična vest o tem protektoratu, se seveda ne da dognati, toliko je gotovo, da se „Grossösterreich“ baš pod to krinko trudil si pridobiti vso-povsodi čim največ pristašev za svoje ideje. Največ pozornosti je list posvetil Hrvatski, kjer je mislil, da so za njegovo seme najugodnejša tla. S sirenskimi glasovi je vabil Hrvate v svoj tabor, obljubljal jim celo Veliko Hrvatsko v okviru Velike Avstrije. Hrvati so pač poslušali mameče glasove o Veliki Hrvatski, toda verovali jim niso. Ne meneč se za sladke obljube, ki jih jim je nosil „Grossösterreich“ z Dunaja, so sklenili reško resolucijo in vrgli preko praga tuje velikoavstrijske agitatorje, ki so dotlej skrbno prikrivali, v čigavi službi da stojijo. Sedaj, ko so jih povsodi že vrgli na ulice in ko nimajo ničesar več izgubiti, so velikoavstrijski agitatorji okoli „Grossösterreicha“ vrgli krinko z obraza in priznavajo odkrito, da stoje v službi — klerikalizma. V eni zadnjih števk imenovanega lista čitamo: „S stališča velike evropske politike je v največjem interesu katoliške cerkve, da se ustvari enotna Velika Avstrija kot krščanska predstraža v Evropi. Velika Avstrija kot neomajno hrbitišče (!) katoliške cerkve in svetega Petrovega stola in razen tega kot obramba manjših krščanskih konfesij si bo pridobila prvo politično mesto med krščanskim svetom. To naglašamo zlasti v ožigled vprašanja, ki se bo v bodoče tikalo državno-pravnega položaja svetega stola. Sedanja politična situacija v Italiji ne bo trajala večno. Žal, da je položaj tak, da bo ustanovitev Velike Avstrije vplivala na go-

tovo italijanske politike kakor rdeč robec na gotove četveronožce. In če se nam potem vsili odločilni boj, ne sme Velika Avstrija niti trenotkoma pomišljati rešiti tudi rimsko vprašanje.“ Torej pravi smoter in namen Velike Avstrije je edino ta, da bi zopet oživila — papežovo državo. Seveda avstrijski narodi nimajo nič nujnejšega, kakor iti v boj za papeža in za njegovo posvetno oblast!

— **Škof Bonaventura — šolski nadzornik.** V včerajšnji številki smo priobčili uradni popravek ravnateljstva kranjske gimnazije glede na našo notico, da je škof Anton Bonaventura, lastivši si pravice dež. šolskega nadzornika, prišel v 8. gimnazijski razred med poukom slovenščine, spodil profesorja Grafenauerja iz razreda in imel tam na dijakih dolgo-govezen nagovor, v katerem jim je zabijaval, da smejo čitati samo takšne knjige in liste, ki jih priporočajo duhovniki. Dasi je popravek, ki ga je brez dvoma skoval po inicijativi zloglasnega „Obrambnega društva“ sedanjih gimnazijskih vodja duhovnik dr. Fr. Perne, zgolj zavijanje resnice, vendar smo ga morali priobčiti po zakonitih predpisih kot uradni popravek brez komentarja. Danes pa konstatujemo, da ni dr. Perneta popravke ovrgel niti ene naše trditve in da je vse res, kar smo navedli v svoji notici „Škof Bonaventura — šolski nadzornik“. Faktum je, da je Bonaventura nastopal na kranjski gimnaziji, kakor bi bil dež. šolski nadzornik in na tem dejstvu se ne spremeni ničesar, ako je to tudi storil s privoljenjem začasnega gimnazijskega vodje duhovnika dr. Perneta. Da, mi celo trdimo, da je to še večji škandal, ako je gimnazijski vodja dr. Perne izrecno dovolil, da se kranjska gimnazija tako poniža, da jo sme škof nadzorovati tako, kakor svoje šentvidske zavode! To škoduje ugledu zavoda in ugledu proforskkega zbora. Zato se kaj takega absolutno ne sme trpeti, sicer prijadramo v kratkem nazaj v čase stare šole, ko je kriva palica neomejeno gospodarila v vseh naših šolah. Pozivljamo merodajne faktorje, naj posvetijo dogodku v Kranju potrebno pozornost in naj poskrbe, da bo oblastnemu Antonu Bonaventuri za vselej odvzeto veselje, nastopati v vlogi deželnega šolskega nadzornika. Tudi bi ne bilo napačno, ako bi se gimnazijske vodje dr. Perneta primerno poučilo, kaj mu je dovoljeno in kaj mu ni dovoljeno!

— **Iz poštne službe.** Poštni asistent Milan Zemljič je premeščen iz Ptuj v Lipnico.

— **Vojaške vesti.** V pokoj je šel podmaršal A. pl. Angerholzer, ki je služil svoječasno v Ljubljani. Dobil je viteški križ Leopoldovega reda ter se naseli v Sušaku. — Pre-meščen je polkovnik H. Tschurtschenthaler od 26. hrambovskega polka v Mariboru k 47. lovskemu bataljonu v Przemysl.

— **Potegnjeni rdečkarji in klerikalci.** Včeraj zvečer so stalni gostje gostilne g. Zupančiča na Martinovi cesti opazili nenavadno močan obisk. Skoro je bila soba do cela polna ljudi, ki so z napetostjo pričakovali nekoga, ki bi imel priti. Toda vsi so prihajali, njega ni bilo. Pozneje se je izvedelo, da je neki hudomušnež klerikalca in socialne demokrate potegnili, češ da ima zvečer župan Hribar shod v Zupančičevi gostilni. Seveda se je na to novico počelo vse gibati tako v črnem kakor rdečem udmaškem taboru in črni in rdeči sodrugi so čakali zaman. Da bi čakajočim ne bil predolg čas, je jel znani Kocmur po svoji navadi klobasirati o vseh mogočih in nemogočih stvareh, o cerkvi na Barju in o drugih takih „važnih“ zadevah. Končno je seveda jel napadati naprednega kandidata, obitajoč mu, da ni prišel na shod k Zupančiču zato, ker se je zbal — njih, socialnih demokratov in njihovih zavznikov. Navzoči pristaši narodno-napredne stranke so mu povedali, da je to laž, a sam gostilničar jim je izjavil, da ni bil pri njem napovedan noben shod. Kocmur je čutil, da so ga potegnili, zato je med splošnim smehom pozval svoje somišljenike, naj zapuste lokal in gredo k Pavku,

kjer bodo bolj po domače lahko sklepali, kako bodo Hribarja „okol“ nešli.“ S Kocmurjem, ki je preje zabavljal radi cerkve na Barju, videli smo prijateljsko odhajati tudi neustrašivega udmaškega pr. miši duša in bledega Gostinčarjevega fantka.

— **Odbor „Dramatičnega društva“ v Ljubljani** se je konstituiral v svoji prvi seji dne 22. t. m. tako-le: Predsednik g. dr. Karel vitez Bleiweis-Trsteniški; podpredsednik g. dr. Fran Novak; intendant g. prof. Friderik Juvančič; tajnik g. Milan Paternoster; blagajnik g. Fran Rozman; odborniki gg. dr. Anton Dermota, dr. Fran Ilešič, Fran Jančigaj in Etbin Kristan. Zazeno se je sklenilo, otvoriti pričetkom majnika t. l. dramatično šolo; kdor želi v to vstopiti, prijavi naj se kakor mogoče kmalu odboru „Dram. društva“.

— **Gostovanje igralcev slovenskega gledališča.** Gosp. nadrežiser Taborsky in njegova gospa soproga M. Taborska gostujeta v Pragi na vabilo „Česke slovenske besede na Smihovskem gledališču v igran „Potopljene žvone“, „Boj z metulji“ in „Dama s kameljami“; preje se nastopita v Trstu, in sicer v soboto 4. maja v igri „Elga“ in v nedeljo 5. maja v igri „Na letovišču“. Ti dve predstavi v Trstu prirede člani slovenskega gledališča iz Ljubljane.

— **Društvo slovenskih profesorjev** vljudo vabi svoje člane na prijateljski sestanek v soboto, dne 27. t. m. ob 8. uri zvečer v restavraciji „Narodnega doma“ v Ljubljani. Na razgovor pride vprašanje o podaljšanju počitnic, o šolskih zdravniških in druge zadeve.

— **Krajevni in občni zbor konzorcija kranjske skupine I. splošnega uradniškega društva Avstro-Ogrske** v soboto, dne 13. aprila je bil nesklepečen. Novi občni zbor bo z istim dnevnim redom v četrtek, dne 25. aprila ob 8. uri zvečer v prostorih I. ljubljanskega uradniškega gospodarskega društva (vogal Kongresnega trga in Vegovih ulic). Ta občni zbor pa bode v zmislu § 26. društvenih pravil sklepčen ne glede na število navzočih družtvenikov.

— **Kmetiska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani** naklonila je na občnem zboru dne 21. marca t. l. „Društvo v pospeševanje obdelovanja ljubljanskega barja v Ljubljani“ znesek 100 K, za kar ji bode izrečena najiskrenejša zahvala.

— **Novo društvo.** Deželna vlada je potrdila pravila krajne skupine prvega avstrijskega društva državnih slug s sedežem v Ljubljani.

— **„Krvosos kapitalizem“.** Pod rubriko s tem naslovom se bere v Gostinčarjevi „Naši Moči“, da je umrla 23letna delavka Josipina Žigert, zavedna članica več klerikalnih društev in ki je „kot priprosta delavka mnogo storila za salezijski zavod na Rakovniku“. Pa ne da bi bil salezijski zavod na Rakovniku tisti kapitalistični krvosos, ki je spravil Žigertovo s sveta!

— **Huzarji v Ljubljani in v Gorici.** Z Dunaja se poroča, da se premesti v jeseni 11. huzarski polk iz Sobotke v Ljubljano in Gorico.

— **Učiteljsko ljubljanske okolice** naj se zbere dne 2. maja v „Narodnem domu“ ob polu 2. uri na prijateljski sestanek.

— **Konkurz** razglasa deželno spdišče nad premoženjem Franceta Šusteršiča, posestnika in mizarjskega mojstra v Vižmarjih.

— **Umrl** je danes zjutraj emer. zdravnik g. Juri Oblak v Litiji. Star je bil 82 let. Pogreb bo jutri.

— **Pazite na otroke in vžigalice!** Ako nastane kje požar, večnoma so krivi otroci, ali vkljub temu na nje in tudi ne na vžigalice ne pazijo starši zadosti. Tako je dne 20. t. m. popoldan, ko so bili ljudje večinoma na polju, vzel 7letni sin posestnika Franceta Hervolja pri Mirni peči prosto na omari se nahajajoče vžigalice tež vžgal slamo v lopi pri hlevu, nakar je bilo v trenutku lopa, hlev, hiša in kozolec v ognju in je tako zadolžen bajtar-posestnik s petimi malimi otroki berač brez strehe, živža in obleke. Otroke je vendar rešila sosedka iz že goreče hiše. Slavna požarna bramba iz Mirne peči z njenim vrlim načelnikom g. Alojzijem Hudetom bila je sicer takoj na licu mesta ter z obudovanjem vredno naglo-stjo in v redu pričela z rešilno akcijo, ali pri Hervolju ni mogla, kjer je bilo vse poslopje leseno in s slamo krito, nič več rešiti; pač pa je zabrala, da se ni ogenj še na takoj zraven ležeča poslopja posestnika Sajeta razširil in s tem obvarovala tega velike škode. Vsa čast tej vrli požarni brambi in posebno njenemu načelniku, kateri se je vkljub mu od gotove strani stavljenih težkoč potrudil, da jo je ustanovil. Tudi za podporo Hervolju je g. Bude takoj nabral oziroma sam dal par kronic, ali kaj bo to spričlo tolike revščine — tu je treba izdatne pomoči in se toraj prosijo dobrotniki, vsakojake darove g. Alojzu

Hudetu trgovcu v Mirni peči odpoposlati.

— **V samih vinarjih je plačal** neki kupec v Ljubljani dva konja, ki ju je kupil od znanega Roglja iz Kandije pri Novem mestu. Pri kupu je bilo sgovorno, da pošlje kupec kupnino po pošti. Te dni je dobil Rogelj 7 kg težek zavoj, v katerem so bili sami vinarji. Rogelj ponuja zdaj na vse strani svoj drobšč v zameno, pa mu baje ne gre dosti od rok.

— **Javna tombola.** Na praznik sv. Petra in Pavla priredi „Obrtniška bolniška blagajna v Idriji“ pri vsakem vremenu na glavnem trgu po popoldanski službi božji javno tombolo v svoje namene. Slavna društva se tem potom opozarjajo, da upoštevajo v slučaju kakih morebitnih priredb ta dan.

— **Težavna aretacija.** Preteklo nedeljo sta po Novem mestu ukala in vpila nekoliko pijana delavca Franc Šusteršič iz Toplice in Franc Mazek iz Dol pri Krškem. Ko ju je stražnik Lubi opozoril, naj molčita, dejala sta mu, da jima „polica“ nima nič zapovedovati, in vpila dalje. Lubi jima je napovedal aretacijo in vrgel na Mazekovo roko verižico. Ko je Šusteršič to zapazil, je zgrabil stražnika od zadaj za ovratnik in ga potegnil nazaj, Mazek je pa s tako silo strgal verižico s sebe, da je odtrgal pri tem stražniku kožo pri prstih. Oba rogovileža sta jo ubrala v tek. Stražnik je tekel za Šusteršičem, ker ga je ta napadel, a mu je ušel, ker so se ga ljudje bali, ker je kazal odprt nož. Vendar ga je Lubi pozneje aretiriral s stražnikom Muško na kapiteljskem hribu, dočim se je Mazek še stpel v neki gostilni s hlapi in bil prav grdo tepen, nakar je bil tudi aretiran.

— **Socijalni demokrat nabira za cerkveno bandero.** Na deželi so žel. delavci po pretežni večini socialisti. Tak železniški uslužbenec je začel v Matenji vasi, Rakitniku itd. po hišah nabirati za novo cerkveno bandero, tudi če je sedanje trdno in dobro. Nalagal je naklado poljubno, namreč kdor več ima, naj več da! Na posamezne je naložil po 1, 2, 3 in več kron. Vse je godrnjalo in bilo ogorčeno, a v Matenji vasi je naletel na odločen odpor. Kajti tu ga je pozdravil kmet, zvrnivši nanj mizo, s klicem: „Malopridnež, kdo ti je dal pravico pobirati za cerkveno opravo?“ Tihoma in molčeč jo je odkuril. Njegovi sodrugi na železnici so bili ogorčeni in so moža zbadali toliko časa, da je šel v Kanoso, namreč da je vrnil strankam denar. Naši nunci so pajdašijo s soc. demokrati v svrhu, da jim ti pomagajo polniti farško bisago. Čudimo se orožništvu, da nas ne varuje poklicanih in nepoklicanih beračev. Duhovnikom so zvišali plače, torej naj si sami, in bogata cerkev nabavijo tudi še 20 bander, saj jih delajo po samostanih zastoj!

— **Občinski odbor** slavinskega županstva na Prestranku je imenoval v seji 20. t. m. gospoda Hruša, vodjo kobilarne v Lipici, svojim častnim občanom. In sicer za zasluge in blagor, ki jih ima ves tuk. okraj od kobilarne in naklonjenosti navedenega gospoda.

— **Semenj v Selcih.** V petek, dne 3. maja, bo v Selcih pri Škofiji Loka letni živinski semenj, na katerega se bo gotovo več lepe plemenske živine prignalo. Živinski kupci in živinorejci se na ta semenj opozorijo.

— **Proč s Schöffom!** Od Volglajne se nam piše: Nedavno je v vašem listu nekdo prav opravičeno zahteval, da se čim prej odpravi iz „Zvezne trgovine“ tamošnji uslužbenec Schöff. Ta „mladenič“ prinaša celjskemu vikarju Goricku in njega pristašem vsakobažne „marne“ v daljno „primerno“ uporabo. — V narodni trgovini ne rabimo klerikalnega agitatorja. Mi odjemalci ne trpimo, da bi nas kontroloval fant Schöff. Zato pa odločno zahtevamo, da se ga odstrani! — Dokler se pa to ne zgodi, pa naročujmo svoje literarne potrebščine drugud!

— **Ptujski „Štajerc“ — obsojen.** Mariborsko sodišče je obsodilo ptujskega „Štajerca“, ker je primerjal nekega Slovence steklemu psu in zahteval, naj ga živinozdravnik preišče. „Giftna krota“ je vendar enkrat staknila kazen za blatenje poštenih oseb!

— **Sv. Vid-Grobelno.** Narodni igrokaz „Divji lovec“ se na občno željo ponovi dne 28. t. m. ob 3. pop.

— **Velike poneverjenje.** Blagajnik banke E. Mayer v Gradcu, K. Petter, je poneveril 110.000 K ter pobegnil.

— **Brežiški diletanti** prirede v nedeljo, 28. t. m., ob 4. uri popoldne še enkrat izborno uspešno igro „Prvi“. Čisti dobiček so naklonili brežiškemu „Sokolu“ za izlet v Prago, ki pošlje tja celo vrsto najboljših telovadcev. Tako daljni zlet, ki je za Slovence častna stvar za povrnitev velikan-skega obiska bratov Čehov v Ljubljani, zahteva mnogo denarnih žrtev. Društvena blagajna je menda po

lanski vsesokolski slavnosti v Brežicah, ki jo je žalibog dež tako obdulljivo motil, skoraj prazna. Zato s veseljem pozdravljamo požitnovalno delo brežiških diletantov in apelujemo ob enem na celo slovensko Posavje, da tudi to pot, in sicer z največjim obiskom gledališke igre, ki bo gotovo vsakemu nudila par veselih uric, podpira brežiškega „Sokola“. Dajte društvu, ki je z neumornim sokolskim delom vzdržalo slovenski ponos in narodno zavest vsega Posavja, dajte mu izdatne materialne opore!

— **Opatijske novice.** Koncert v korist družbi sv. Cirila in Metoda za Istro sta priredili opatijski moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda s sodelovanjem hrvatskega pevskega društva „Lovor“ v soboto, dne 20. aprila t. l. v prostorih opatijske čitalnice. Prostorni dve čitalniški dvorani sta bili čisto polni. „Lovor“ je odpel prav po mojstrski pod vodstvom vrliga pevovodje gosp. A. Gervaisa F. S. Vilharjevo „Budi svoj“ in Gervaisovo „Zašto zlato“ z bariton solo, katerega je prav umetniški pel g. D. Letiš. Tretja točka sporeda je bila igrokaz v treh dejanjih „Fakin od porta“, kjer se je naš diletantski zbor zopet enkrat izkazal in nam tudi obenem pokazal, da more vse storiti, samo če ima nekoliko dobre volje. Vsi igralci so se odlikovali in želi zaslužene pohvale od navdušenega občinstva. — Po predstavi nas je zopet zabaval „Lovor“ s prekrasnimi slovenskimi in hrvatskimi pesmimi. Nato se je vršil ples in s tem je bilo tudi za mladi svet preskrbljeno za uspešno zabavo. Pri zabavi je bilo navzočih ogromno število opatijskih gostov, bratov Čehov, ki so se najlepše izrazili o našem delovanju in tudi veliko pripomogli, da se je koncert v vsakem pogledu tako lepo izvršil. — Regata avstrijskega veslarskega društva v Opatiji bi se morala vršiti v nedeljo, 21. aprila popoldne, a se je vsled razburkanega morja morala odložiti na nedololočeno. Nepremišljeno in graje vredno je pač, da slavni odbor ni to regato že v jutro odkazal, ko se je vendar že v jutro videlo, da je burja z vsako uro silnejša. Tako pa se je čakalo do popoldne, ko so bili že vsi parniki naročeni pred Opatijo in na njih vse polno občinstva, katero je plačalo vstopnino, in ko je bilo tudi na kraju na tisoče občinstva, od katerih je tudi polovica že plačala vstopnino, šele potem se je odpovedala. S takim postopanjem se izgubi ugled. Tuji v Opatiji. Opatijo je obiskalo od 1. septembra 1906 do 18. aprila 1907 18.386 oseb, od 15. aprila do 18. aprila jih je prišlo 480, a 18. aprila jih je bilo v Opatiji nastanjenih 3305 gostov.

— **Italijansko vseučiliško vprašanje.** Kakor poroča „Edinost“, je italijanski vseučiliški odbor v Trstu poslal naučnemu ministru spomenico, v kateri se zahteva, naj se čim prej izda odredba, s katero bodo priznane vseučilišne študije na vseučiliščih v Italiji.

— **Kap je zadela** v Trstu 58-letnega delavca J. ožefa Božiča. Bil je mrtev v par minutah.

— **Tatvina.** Gizeli Lavrenčič v Trstu je predrzen tatič potegnil na cesti iz roke denarnico, v kateri je bilo za 300 K vrednosti. Seveda jo je bliskovo odkuril.

— **Roparski napad na pismo-nošo Velikonja.** Pred nekaj dnevi je bil v Korminu aretiran Franc Mayer iz Kamnika, obdolžen, da je v Trstu roparsko napadel pismo-nošo Velikonjo. Izkazalo se je, da je Mayer nedolžen in da ga je že 30 krat kaznovani črkostavec Lončar po krivici obdolžil. Lončar je zdaj v Celovcu v ječi zaradi hudodelstva proti pravosti in se bo moral zagovarjati zaradi obrekovanja in goljufije, ker je hotel od tržaške direktije dobiti razpisano nagrado za izsleditev napadalca na Velikonjo.

— **Slovenskega akad. društva „Slovenija“ na Dunaju** redni občni zbor se vrši dne 27. t. m. ob polu 8. uri zvečer v restavraciji „Zum grünen Tor“, VII. Lerchenfelderstrasse 14. Slovanski gostje dobro došli!

— **Ustrelil** je v stukovci na Hrvatskem Juri Antolkovič taščo Jano Valentak, s katero je živel v večnem prepiru. Zadel sta jo dva strela v vrat. Morilca so zaprli.

— **Svinje odkrile zločin.** V Subockem gradu na Hrvatskem so svinje izrile iz tal mrtvo novorojeno dete. Dognalo se je, da je dekle Lukič pred enim mesecem porodila nezakonskega otroka in ga pokopala. Morilka je priznala svoj čin.

— **Panorama-kosmorama na Dvorskem trgu** pod „Narodno kavarno“ nam nudi ta teden prezanimive slike angleškega in nemškega brodograd. Pomorske velikanke vidimo pred seboj v njih naravni velikosti, kakor oklopnice in krizarke, torpedovke itd. Tudi vidimo slavnost pri spuščanju ladje v morje. Serija je prav raznovrstna in se pri-

poročila že sama valed tega. Prihodnji tedens spomini na nemško-francosko vojno l. 1871.

Svarilo. Rokodelcem, industrijskim delavcem, trgovskim pomočnikom in pomočnikom umetnih obrti je izseljevanje v Rio Grande do Sul njihovo odsvetovati. Tudi poljedelski delavci in dminarji ne dobe tam zaslužka. Neugodno so nadejale razmere v obče istotako za izobražene sloje, kakor za juriste, filozofe, inženjerje, veterinarje, kakor tudi za umetnike in ljudskošolske učitelje. Nasprotno pa imajo pričakovati zdravniški na dobro prihodnost, tembolj še, ako hočejo svojo prakso izvrševati v deželi. Inozemski zdravniki se nimajo v Rio Grande do Sul podvreči nobeni preskušnji, ampak si dajo le po kakem braziljanskem zastopstvu v Evropi svoje legalizirane diplome registrirati in pa dobiti od zdravstvene oblasti dovoljenje za izvrševanje prakse. Tudi sposobni zasebni učitelji latinščine, francoščine in matematike, kakor tudi učitelji glasbe dobe v glavnem mestu Porto Alegre dober zaslužek. Za poljedelce, ki imajo nekaj gotovine (800—1000 K) je izseljevanje glede na plodovitost zemlji, ceno zemljišča, kakor tudi na druge izseljevalne pogoje, ugodno, odsvetovati je pa zategadelj, ker so v deželi slabe zveze in so kolonije tako oddaljene od tržišč, da je popolnoma izključeno, da bi mogli svoje pridelke spraviti v denar. — Izseljenci, ki bi utegnili potovati skozi Nizozemsko na Angleško in ostati tam, ali pa odpotovati iz kake angleške luke v Ameriko ali v kako drugo deželo, si morajo v to svrhu pri policijskem komisariatu v Rotterdamu izposlovati potrebno uradno dovoljenje. To dovoljenje izseljenci lahko dobe potem one parobrodne družbe, s katero se hočejo voziti, ali pa potom zastopnikov teh družb. Poleg tega se morajo na Nizozemskem izkazati z voznim listkom najmanj do one luke, kjer se hočejo ukrcati. Onim izseljencem, ki si niso preskrbeli dovoljenje in ki nimajo navedenega voznega lista, se lahko pripeti, da jih Nizozemska oblast zavrne. Skozi Nizozemsko in Nemčijo se smejo vrniti v svojo domovino le one osebe, ki so zasigurate za to potovanje z vsjo oskrbo.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 24 Hrvatov in 86 Slovencev, v Heb je šlo 35 Hrvatov, v Ljubljani je ostalo, deloma se odpeljalo v Kočevje in Novo mesto 40 Lahov, v Zagreb jih je pa šlo 82.

Izgubljene in najdene reči. Marija Meisetzova je izgubila srebrno žensko uro, vredno 10 K. — Neka dama je izgubila šop ključkov. — Pri pekovski močvirju g. Petru Piru je bila pozabljena neka hranilnična knjižica. — Mesarski pomočnik Michael Jeršin je izgubil denarnico, v kateri je imel bankovec za 10 K. — Ga. Marija Danisheva je izgubila zlat prstan, na katerem je bil na znotranji strani napis „Venezia“, vreden 30 kron.

Najnovejše novice. Proračun za prusko naselbinsko komisijo je pruski deželni zbor sprejel proti glasovom Poljakov, centristov in svobodomiselnih ljudske stranke.

Petrolejski vlak zgorel. Na progi Jassy-Poškany je zdrknil s tira vlak z 42 vozovi petroleja. Stroj se je razpočil in vsa vlak se je vnel. Pet železniških uslužbencev je bilo ubitih, 11 voz je popolnoma zgorelo.

Nesreča na avtomobilu. V Draždanah je trgovec Bäckker povozil z avtomobilom dva zakonska. Žena je ostala na mestu mrtva, mož pa je smrtno ranjen. Vozač se je valed obupa obesil.

Velik požar je razsajal v mornaričnem arzenalu v Toulonu ter povzročil več milijonov škode. Pri gašenju je bilo ranjenih trideset oseb.

Cela rodbina umorjena. V vasli Zuhlin pri Varšavi so roparji umorili židovskega kovača, njegovo ženo in pet otrok. Roparje je najel njegov pomočnik, ker mu je mojster odredel roko svoje hčere. Roparje je maščevalec nalagal, da ima kovač veliko premoženje.

Velik strah pred anarhisti ima ruska carica-mati. Sedaj se vrača domov iz Angleškega, in sicer preko Belgije. Za njeno varnost je tako skrbnjeno, da bi jo najbolj premeten anarhist ne mogel najti. Dan njenega odpotovanja se strogo prikriva. Nič ne ve kdaj, kam in po kateri poti bo potovala. Dve uri pred prihodom dvornega vlaka se šele javi to postajenačelnikom. Carica zahteva, da se ne vozi po nobeni glavni progi, temuč se plazi po najrazličnejših stranskih progah. Na deželni mejah ne sme vlak postajati, ker se na takih krajih najčešče zbira anarhisti.

Žena v Maroku. V Maroku so žene glede osebne svobode na najnižji stopnji med vsemi mohamedan-

kami. Dočim na Turčkem vsaj po mestih teže žene za napredkom, ostale so maroške žene na tistem mestu, ki ga jim je odločil koran. Skoraj celo življenje prebivajo v haremu, enolično, brezbarvno življenje. Možu je žena le delavka, pomočnica. Mož si vzame mesto dveh ali treh služabnic dve ali tri žene. Najrajši imajo Marokanci po tri žene, ker velja pri njih pregovor: dve žene sta pekli, tri so raj Arabci imajo navadno po štiri žene, dočim se Berberi zaradi revščine zadovolje s eno ženo, ki pa ima tudi najboljše socialno stališče med vsemi mohamedanskimi ženami. Pri revnih arabskih plemenih, ki živijo pod šotori, smatrajo ženo enakovredno — kameli. Nasprotno pa imajo žene bogatih Arabcev brezbržno in razkošno življenje, a smatrajo jih za navadne igrače, ki jih sme gospodar poljubljno zavreči. Dovolj je, da izpregovori mož nad ženo znano formulo „Haram alia“, pa je po zakonu in verskem pravu ločen. Ženitbe sklepajo le starši ali varuhi brez vednosti neveste. Ženin pa tudi ne vidi razkrite svoje izvoljenke, dokler niso sklenjene vse ženitvanske ceremonije. Ženitba je navadna trgovina med očeti s to razliko, da mož kupi ženo, pri nas pa si navadno mora žena kupiti moža. Ženitvanje traja po tri dni in tri noči, toda nevesta mora ostati v svojih sobah. Tretji dan jo polože v nekaj zaboj, pokrit z drago preprogo ter jo tako notovorijo na osla, nakar se začne vesela svatovska procesija pomikati na novi dom.

Žabji lov. Sedaj je doba žabjega lova. Pri tem se te dvoživke izpostavljajo najstrašnejšim mukam, ker se jim živim odrezavajo ali iztrgavajo bedra, a tako razmrcvarjeno žival puste brezsrčni žabji lovci na suhem ali v vodi. Zato bi morali kupovalci žabjih bedric pri vsaki priliki opozarjati prodajalce na to nečloveško postopanje. Največ pa more storiti šola, ker večinoma so šolarji, ki love žabe. Sploh bi pa bilo najbolje, ako bi se žabji lov sploh prepovedal, ker žabje bedrice so pač dvomljiva delikatesa, a žabe so kot uničevalke žuželk koristne.

Človeško razpoloženje. Neki Parizan je proučeval človeško razpoloženje pri raznih prilikah na ulici, v salonu, gledališču in kavarni ter deli svoje opazovanje na tri skupine: kadar je človek zadovoljen, kadar mu nekaj ni povolji in kadar je ponosen. Človek je zadovoljen: kadar najde v starem telovniku petak; kadar pride ponoči domov in naleti na stopnicah človeka s svečo; kadar opazi, da sopotnik, s katerim s skupaj vozi po železnici, ima boljši prostor, izstopi na prvi postaji; kadar more predznamenju kočijažu odtrgati napitnico. Povolji ni človeku: kadar mora predstaviti koga, ki mu je pozabil ime; kadar se vozi v prijateljevem avtomobilu, a nikogar ne sreča; kadar se sestane s kom, ki ga že dolgo ni videl, a ne ve, ali mu naj reče „vi“ ali „ti“. Ponosen je človek: kadar ga vidi prijatelj, da se razgovarja z lepo deklico; ako je podoben kakim odlični osebi; kadar provzroči v društvu smeh z divtiji, ki si jih ni sam izmislil.

Davek na radovednost. Predstojništvo protestantske cerkve v Bjelici v Šleziji je lani sklenilo, da se zabrani za časa poroke nepoklicanim vstop v cerkev. Kdor pa hoče na vsak način gledati poroko, kupiti si mora vstopnico za 20 v. In na ta način ne moti več vsakovrstna radovedna množica porok, a dostojnih ravnežev se je nabralo pri vsaki priliki toliko, da je cerkev dobila prvo leto 16000 K vstopnine. Kaj ko bi posnemal naš škof protestante ter zato pustil neravne vernike na miru z davkom za svoje zavode.

Ženska ušesa v novarnost. V Marziju se kladi več predznirj roparjev ki ropajo uhane. Elegantno oblečen gospod ustavi na sprehajališču osamljeno damo, jo vljudno pozdravi ter zahteva njene uhane. Ako se katera upira ukazu, potegne britve iz žepa ter ji odreže kos ušesa z uhanom. Takih ropov se je zadnje tedne zgodilo že več, neki dami je ropar odrezal celo obe ušesi. Ženske so v hudem strahu in nekatere so se že odpovedale nečimurni šegi ter pustile rajši uhane doma, kakor bi izgubile ušesa. Policija zama zaseduje roparje.

Životopis morlice Petrova. Morlice bolgarskega ministrskega predsednika Petkova, Aleksander Petrov je izišel iz nezakonske zveze med Bolgarom in Turkinjo. Tudi njegov oče Peter Gulezijata je bil takšen otrok. V mladosti je izvršil oče par ubojev ter pobegnil v Srbijo, a po osvoboditvi Bolgarije se je zopet vrnil v domovino. Njegov sin Aleksander je obiskoval gimnazijo. Ker pa je imel lep glas in igralski talent, šel je z 200 franki v žepu na glasbeni zavod v Zagreb. Vrnivši se v Bolgarijo izdal se je enkrat za socialista, drugič za anarhista. Socialisti so ga obdolžili, da je okradel njihovo blagajno. V rudniku Perniku

je bil nadzornik, a je zaradi nekega škandala moral pustiti službo. Posreje je dobil uradniško službo pri poljedelski banki. Tam se je šestokrat spril s ravnateljem ter ga nekoč sunil s peresom. Njegovo obnašanje v Vidinu je abujalo sum, pa ni popolnoma normalen. Ko so ga potrdili vojakom, je zagrozil, da ubije predsednika naborne komisije. Rad se je oprijel, in v pijanosti je govoril, da je socialist, da postane slaven, tako da prekosi ministre in samega kneza. Nekoč je pripovedoval, da so mu ponudili tajništvo pri dunajskem poslanstvu, a je ponudbo odklonil. Na nekem zborovanju radikalno-demokratske stranke je grozil, da provzroči revolucijo. Par dni pred atentatom je vzdignil svojo plačo ter jo zapil.

Žena o žepih. Neka Francozinja je napisala o žepih zabavno črtico, kjer pravi: „Samo eno moško svojstvo je, za katero zavidam moške, to so moški žepi. Vsa moževa nadmož izvira iz njegovih žepov. Vsi naši ženski nedostatkoli so rezultat tega edinega nedostatka. In to lahko dokažem. Očita se nam, da smo nezanesljivi, pozabljivi, nespretni, neodločljivi, boječe, neodkriti, lažnjivi, koketne, omejene, sebične. Ako teh slabih svojstev mož nima, se mu je zahvaliti edino le svojim žepom. Zakaj bi bil nezanesljiv in pozabljiv, ko lahko nosi v svojih žepih debele bilečnice, ki ga opominjajo na vse, kar mu je storiti. S svinčnikom si zabeleži vse, kar je kateri deklici obetal in kje je dogovoril z njo sestanek. Kako naj bi bil nepremeten in sebičen, ko ima pri sebi vsa mogoča orodja: uro, nož, užgalice, rezervni nanosnik itd. In z vsem tem orodjem lahko priskoči tudi drugim na pomoč, da ga ne morejo imenovati sebičnega. Kako se naj hitro ne odloči, ko ima v žepu ključ od hiše, dovolj denarja, poštnih znamk, svinčnik itd. ter more nenadoma odrinuti na pot ter o tem obvestiti svoje rojake, more se pa tudi neprijeten vrniti domov. Zakaj bi bil boječ, ko lahko nosi v žepu revolver. Laži mu ne more nihče očitati, ker ima za vse dokaze v žepu. Dokaže lahko ženi, da ni bil v orkeju, treba mu je izvežiti iz žepa le kako ponarejeno vabilo na klubovo sejo, v ta ali oni odbor itd. Kokeritirani mu ni treba, saj ima v žepu bolj privlačnega orodja, da si osvaja srca. Iz žepa lahko potegne njeno fotografijo, podari ji lahko iz žepa svoje pesmi, v žepih lahko nosi bombone in čokolado z zapeljivimi napisli. Izvoljenki pomaga v tramvaj, dočim se ona bori z dolgimi krili, zavoji solnčnikom, torbico itd. Pa ji prime zavoj, dokler ne pride voz, za kar mu je hvaležnost zagotovljena. Ni mu treba nositi mufa, temuč utakne roke v žep. Paketov mu ni treba prenašati, ker potakne po žepih, kar je nakupil. Kadar gre na izprehod, lahko utakne v žep knjigo. V žepih lahko nosi znanstvo, zgodovino, literatu in bon ton — malo odpre, prečita in ve že zopet kaj novega. A žena mora nositi vse v roki in v glavi.

Štatsitika ver. Po najnovejši štatsitiki je stanje posameznih ver sledeče: izmed vsega prebivalstva na svetu 1.563.446.000 je 272.638.500 rimskih katolikov, 166.606.500 protestantov, 120.157.000 pravoslav, 11.222.000 Židov, 216.630.000 mohamedanov, 137.935.000 budhistov, 209.059.000 hindostanov, 231.816.000 pripadnikov Konfucijevih nauk, 24.900.000 šintoistov, 157.069.500 animistov, fetišistov in sorodnih ver ter 352.500 brezvercev.

Književnost in umetnost. — **Zlati pot.** Spisal E. Brinšek. Založil pisatelj. (Bobovo, pošta Šmarje pri Ješah) Cena 1 K, s poštnino 1 K 5 v. Vsebinska: Vzorna ljudska šola; Cerkev in nje preosnova; Država in dežela; V korist elasti nižjih slojev; Pogled po domovini.

Običajstvo pri fotografu. Kratko navodilo o važnosti običajla in obnašanja pri fotografu. Izdal in založil Anton Jerkič, lastnik odlikovanega fotografskega ateljeja v Gorici. Cena 20 v.

Izpred sodišča. **Kazensko obravnavo pred deželnim sodiščem.**

Lovska tatvina. Brata Janes in Polde Rotar, posestnika sina iz Podboršta sta imela posebno veselje do lovške tatvine. Tako sta v letovišču Ivana Kovača ustrelila srnjaka in dva zajca. Janes in Polde sta bila obsojena vsak na mesec dni ječe.

Surovi sin. Andrej Vovnik, kočarja sin v Potočah, jako surovo postopa s svojo materjo. Ko ga je dne 2. sučca nekaj oštevala zaradi njegove lenobe, je to sina tako razkačilo, da je pograbil poleno in ga

vrzel materi v obraz. Obsojen je bil na 6 tednov ječe.

Aretovanja se branil. Brata France in Lojze Draksler, kovača na Dovjem, sta se jela znašati nad Jožefom Kvasom, ker jima je pri obračunu zaradi hrane nekaj navzkriž hodilo. Ker je France Draksler jel kazati nož, so poslali po orožnike, ki so brata aretovali. France je takoj izjavil, da ga orožnik ne bo gnal in posrečilo se mu je dvakrat, ga orožniku iztrgati. Orožnik ga je onkraj Save le dohitel in peljal na kolodvor. Obsojen je bil na 3 tedne ječe.

Pretepač. Janez Mlakar, dminar, je z nekim tovarišem sitnjari v Spruntovi gostilni v Spod. Ribčah. Brez poviča je fanta Franceta Robleka udaril po glavi in nekega Pestotnika tako na stran potegnil, da je padel. Pred gostilno je prišlo do spopada, pri katerem je Mlakar z nožem sunil v levo zapestje Antona Pestotnika. Obsojen je bil na 3 tedne zapore.

Navihani vajenec. Karel Vidic iz Ljubljane, sedaj kovaški vajenec v Celju, je v Ljubljani izmaknil tri biokije v vrednosti 390 K. Ko je bil še v delu pri Francetu Vidmarju v Domžalah, je za svojega mojstra pobral 80 K 40 v. V Grobelnikovi trgovini je nabral blaga za 116 K 40 v in ga potem razpečal. Enak maneuver je poskusil tudi v Urbančičevi trgovini v Ljubljani in pri Janezu Guardiju na Viču, a mu je spodletelo. Vidic, ki svojo krivdo odkrito priznava, je bil obsojen na 8 mesecev težke ječe.

Napad. Lovrenc Sojer, delavec v Notranjih Goricah, je dne 12. prosinca t. l. brez poviča napadel domače fante, ki so se vračali iz gostilne. Zadal je Matiju Založniku zausnico, potem ga je pa še z noževim rogom ponosu udaril. Lovrenca Selana, ki je hotel svojemu tovarišu priskočiti na pomoč, je udaril s polenom po levem ušesu. Drug večer je naletel zopet na fante, jel jih izzivati, zaletel se z nožem v Selana v tem ga je pa Bizjak prijel, da bi Selana branil, a Sojer ga je vbodel v desne lehti. Obsojen je bil na 8 mesecev težke ječe.

Skrasna surovost. Dne 1. prosinca m. l. se je delavec Andrej Kepic gologlav vrnil v Višnerjevo gostilno na Hrušici in povedal navzočemu bratu Janezu, da so mu fantje razrezali klobuk in strgali peresa. Takoj na to je vstopil delavec Martin Jeriša s tovariši Janezom Zormanom, Francetom Jerišo in Janezom Cedilnikom, vsi delavci na Hrušici. Nekoliko vinjen Janez Kepic se je zaradi prejšnjega dogodka zavzel za svojega brata Kepica, fantje so pa skočili po koncu in Janez Zorman je z odprtim nožem sunil proti Kepicevim prsom, in gotovo bi bil ta sunek usode poln za njega, da mu ni tretji Kepicev brat roke odbil. V tem je pa stopil v gostilno fant Janez Majer, istotako delavec na Hrušici, ter pripomnil Zormanu, da se tak kripel ne bo z nožem tepel. V tem hipu ga je že Zorman z odprtim nožem sunil v prsa. Ko je Majer čutil, da je ranjen, zagrabil je za nasprotnikov nož in se pri tem še po roki obrezal. Takoj so se Zorman in tovariši izgubili iz gostilne, ranjenega Majerja so pa peljali v tamošnjo bolnico, da mu je zdravnik rane obvezal. Ko se je vračal od zdravnika, napadli so ga preje imenovani. Eden izmed njih ga je pobil na tla, nato so ga pa nezvestnega in na tleh ležečega obdelovali z nožmi. Dve rani sta bili smrtonosni, zlasti vbodljaj v višini šestega prsnega vretenca poleg leve strani hrbtenice je povzročil, da je postal preje cvetoči fant sključen, ob palico se oprajoči ter za vsako delo nesposobni siromak. Imenovani, katerim se je tudi pridružil delavec Martin Resman, so še isto noč napadli barako delavca Petra Svetlina iz jeze, ker so malo prej tam okoli rogovili in jim je dal ta razumeti, da hoče imeti po noči mir. Oborožili so se z raznim orodjem in na klic „auf“ začeli udrihati po durih, da je zapah odjenjal. France Jeriša je zamahnil z motiko skozi odprtino in le malo je manjkalo, da ni zadel na postelji ležečega Mine Svetlin. Francetu Jeriši se je posrečilo pobegniti iz preiskovalnega zapore. Orožnika sta ga zalotila v njegovem stanovanju na Hrušici, čepečega pod mizo. Ker se ni hotel pokoriti ukazu, potegnili sta ga orožnika za nogi izpod mize. Ta pa je z nogami bil okoli sebe ter sunil orožnika v trebuh. Da stre njegov odpor, moral je rabiti orožnik dvakrat orožje, predno ga je ukrotil. Sodišče je vseh pet obdolžencev krivim spoznalo in obsojilo: Zorman na 15 mesecev, Franceta in Martina Jerišo vsakega na eno leto, Cedilnika na 10 mesecev ječe in Resmana na en teden zapore. Vrh temu morajo prvi štirje obdolženci in solidum plačati poškodovanou Majerju za odhod na zaslužku in za bolečine 2500 K in po 3 K na dan za živč.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 24. aprila V VIII okr. prebivajoči Slovenci pozdravljajo s presrečno radostjo kandid turo žuana Hribarja in kije ejo ljubljanskim volilem: izkažite županu Hribarju 14 maja na najsujajnejši način svoje zaupanje

Bruck 24 aprila Slovenski delavci pošiljajo županu Hribarju z ozirom na njegovo kandidaturo iskrene pozdrave

Dunaj 24. aprila. Urednik „Wiener Zeitung“, vladni svetnik Leopold Loebl, je umrl. Bil je l. 1861. eden prvih stenografov drž zboru

Gradec 24. aprila Blagajnik bančne trdke I C Mayer s imenom Karel Peter je poveril 110 000 kron in je pobegnil. Graški redarji so ga dohiteli na državni cesti med Judendorfom in Gratweinom in so ga aretirali.

Praga 24. aprila. Ministra Pacak in Prade pojmeta na Dunaj, kjer se bodo vršile ministrske konference zaradi imenovanj raznih sodnih in finančnih uradnikov na Moravskem.

Petrograd, 24. aprila. Prezi-dent dume, Golovin, je bil sprejet v posebni avdijenci in je carju izročil spomenico o delovanju dume. Ministrski predsednik Stolypin ni bil navzočen pri tej avdijenci. Car je na Golovinovo poročilo izrazil nado, da bo duma mogla sodelovati z ministrstvom in da ni govora o razpustu dume.

London 24. aprila. Poročila iz Valparaisa javljajo, da so v ondtoti pokrajni že več dni močni vulkanični potresi.

Za prebivalce mest, uradnike i. t. d. Proti težkotam prebivanja in vsem naslednjim mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno do made zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz prašek“, ker vpliva na prebavljenje trajno in uravnovallno ter ima olajševalen in toplen učinek. Skatljica velja 2 K. Po postnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom.

3 16-6

FRANC JOZEFOVA

grenka voda.

Izvrstno odvajalno sredstvo.

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las

deluje najboljšje priznana

Tanno-chinin tinktura

za lase

katera okrepuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las. 1 steklenica z navodom 1 krona. Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušanih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialitet, najfinjših parfumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod i. t. d.

Dež. lekarna Milana Leusteka v Ljubljani, Rastljava cesta št. 1

poleg novozgrajenega Fran Jožefovega lubl. mesta 10-17

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Albin Kette na Vrhniki K 15—, mesto venca na krsto umrlega gosp. Ignacij Tomišca na Vrhniki. — Gosp. Vinko Sket trgovca v Ilirski Bistrici K 15748, kot čisti dohodek veselice, katero ste priredili Ilirski Bistrici Trnovska moška in ženska podružnica. — Nekdo, ki noče biti imenovan K 10—, v veseli družbi pri Zalazniku v Ljubljani. — Skupaj K 18248. — Srčna hvala! Ziveti!

Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“.
Uradni kurzi dun. borze 24 aprila 1907.

	Dinar	Blag
1. majstka renta	98 50	98 70
2. srebrna renta	100 —	100 20
3. avstr. kronarska renta	98 85	94 70
4. " " zлата	117 10	117 80
5. ogrska kronarska renta	94 30	94 60
6. " " zлата	112 60	112 70
7. posojilo def. Kranjske	98 50	99 90
8. posojilo mesta Soljet	104 50	101 80
9. " " Zadar	99 85	100 85
10. bos.-herc. železniško	99 65	100 65
11. posojilo 1902	100 —	101 —
12. češka def. banka k. o. s	99 10	99 60
13. " " f. s.	100 —	101 —
14. zast. plama gal. def.	100 10	101 10
15. hipotekne banke	98 90	96 90
16. pat. kom. k. o. s	100 —	101 —
17. 100 pr.	100 —	101 —
18. zast. pisma innersl.	100 —	100 80
19. def. hranilnice	100 —	100 80
20. zast. pisma ogr. senar.	100 —	100 80
21. def. hranilnice	100 —	100 80
22. x. pla. ogr. hip. ban.	100 —	100 80
23. ob. ogr. lokalnih ža-	100 —	100 80
24. zemelj. d. d.	100 —	100 80
25. ob. češke ind. banke	100 —	100 80
26. prior. lek. želez. Trst-	88 90	99 75
27. Poroc	88 75	99 75
28. prior. deljenjakih žel.	84 —	306 —
29. prior. juž. žel. kup. 1/4	100 75	100 75
30. avstr. pos. za žel. p. s	100 75	100 75
Bečica		
31. od l. 1894	151 —	153 —
32. od l. 1894	268 —	264 —
33. " "	143 60	51 60
34. zem. kred. f. avstrij.	271 50	281 50
35. " " H.	282 —	292 —
36. ogrske hip. banke	347 25	357 25
37. srbske & avr. 100 —	98 25	106 25
38. burške	185 75	186 75
39. " "	21 80	28 80
40. kreditne	457 —	647 —
41. komoške	80 —	90 —
42. krakovske	90 —	96 —
43. ljubljanske	69 —	67 —
44. avstr. rdeč. križe	66 —	48 —
45. ogr.	87 40	29 40
46. Rudolfove	65 —	1 —
47. salcburške	13 —	18 —
48. dunajske kom.	481 —	491 —
Zemljica		
49. južne železnice	194 50	135 50
50. državne železnice	181 75	681 75
51. avstr.-ogrsk. bančns. dala	1267 —	777 —
52. avstr. kreditna banka	865 —	886 —
53. ogrske	779 —	78 —
54. živnostenske	242 60	243 50
55. premogokop v Mestu (Zemljica)	724 —	730 —
56. alpinske montan	606 00	606 00
57. praške žel. vod. dr.	2587 —	597 —
58. Bma-Muravji	553 40	554 40
59. Trbevišnje presn. dr.	269 60	271 —
60. avstr. gradnje želez. dr.	553 —	559 —
61. češke maslarske gradnje	742 —	744 —
Zemljica		
62. kr. celine	17 56	11 40
63. " "	19 13	10 15
64. " "	24 48	55 56
65. " "	24 05	54 13
66. " "	117 60	117 80
67. " "	95 35	95 35
68. " "	2 51	2 51
69. " "	4 34	3 —

Vreme nad morjem 06:3 Srednji zračni tlak 736.0 mm.						
april	Čas opazova- nja	Stanje baro- metra nad msl	Tempera- tura v Co.	Vetrovi	Nebo	
23	9. zv.	740.4	8.5	sl. jvzh.		jasno
24	7. sj.	737.0	5.1	sr. svzh.		jasno
	4. pop.	734.4	20.2	sr. jzah.		del. jasno

Srednja včerašnja temperatura: +9.1° nor-
male: 11.0° — Padavina v mm 0.0.

okrožnega in železn. zdravnika v p.
 in posestnika
 ki je danes ob poludevetih dopoldan
 po dolgem trpljenju v 82. leti svoje
 dobe mirno zaspal v Gospodu.
 Zemski ostanek predragega po-
 kojnika se prenese po svečanem
 blagoslovljenju v Litiji v četrtek,
 dne 25. aprila ob šestih popoldne
 iz hiše žalosti na tukajšnje poko-
 lišče.

1376

tako, radi pomanjkanja prostora.
Naslov pove upravnistvo „Slov.
Naroda“. 1375

**Vsak član ima po preteku petih let
pravico do dividende.**

(3 staje) s šupo itd. se daje v
najem. 1370—1

Vprašanja v Ljubljani v villi
Kosler, I. nadstr.

Velika, razložljiva 1372

omara

220 cm visoka, 130 cm široka

3kolesni voziček za sedenje
(Sitzwagen) in obleka **za prav ceno**
proda zaradi odpotovanja na Pe-
ljanski cesti 75, pritrilčno, levo.

sredi trga v Trzinu št. 95, na najlepšem prostoru, poraben za kakšno trgovino, **se odda s l. majnikom.** — Istetam tudi lepo **stanovanje** v l. nadstropju. — Več se izve pri **J. Ben v Trzinu (Gorenjsko).** 1292—3

pripraven za vsako trgovino, s skladiščem, s tremi velikimi izloženimi okni na najboljšem prostoru sredi mesta, se da v najem.

Vse natančneje pri lastniku **Francu Dolencu**, na Starem trgu števil. 1. v Ljubljani. 563 20

s tremi velikimi sobami, kopalno sobo in drugimi pritliklinami (v vili je napeljan vodovod, zraven se nabaja tudi lep vrt). 880-13

Več se poizve pri lastniku v Zg. Šiški št. 100 ali pa pri g. Ivanu Zakotniku v Ljubljani, Dunajska cesta št. 40.

Ces. kr. avstrijske

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7-10 zjutraj. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Celovec, Glandorf, Salcburg, Inomost, Linc, Budejevica, Praga.

7-17 zjutraj. Osební vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Topolice, Kočevje.

11-30 popoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salcburg, Inomost, Bregenc.

1-05 popoldne. Osební vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Topolice, Kočevje.

4-00 popoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Štajer, Linc, Budejevica, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7-08 zvečer. Osební vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7-35 zvečer. Osební vlak v smeri: Trbiž.

10-23 ponoči. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Odhod v Ljubljano juž. žel.:

7-09 zjutraj. Osební vlak iz Trbiža.

8-4 zjutraj. Osební vlak iz Novega mesta, Kočevja.

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Rez. fond: 34,788.887-76 K. Isploščene odškodnine in kapitalije 87,176.383-75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica nase države
s vsehskni slovensko-narodne uprave.
 Vsa pojznila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej banžnej hiši
v Gosposkih ulicah štov. 12.

Zavaruje, poslepa in premitične proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode ocenjuje takoj in najkvalitetneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička indstne podpore v narodne in obšnokoristne namene.

za žaganje friz na pogodbo, obenem
tudi

(Gattermeister).
 Poobdbe: **Parožaga Deghenghi,**
Ljubljana. 1278-5

izdeluje
tovarna
za kose

iz najboljšega koroškega litega jekla v
poljubni obliki in množini. 119-14
Cene in vzorci kos se pošiljajo na
zahtevanje franko.

Ali imate luskinje na glavi in Vam
izpadajo lasje? Če je tako, pa poz-
kusite svetovnoznani

Steckenpferd Bay-Rum
Bergmanna & Co. v Draitdanih
in Detinu na Labi

prej Bergmannov originalni Sham-
pooing Bay-Rum (znamka 2 škrate).
Hitro se prepričate o izrednem učinku
2349 te izvrstne lasne vode. 22

V steklenicah po 2¹/₂ R jo prodajata v
Ljubljani: drogerija A. KANC in parf.
O FETTICH-FRANKHEIM.

Popravila in preblike točno in ceno.

Popravila in preblike točno in ceno.

Najcenejše

solnčnike in dežnike

domačega izdelka priporoča

JOSIP VIDMAR

Ljubljana

Fred školijs 19, Stari trg 4,
Prešernove ulice 4. 17

obstoječe iz 2 sob, se za 3 mesece odda. 1358-2

Kje, pove upravništvo "Slov. Naroda".

Najvišja odlika na mednarodni razstavi v Milani 1906 (avstr. juror).

**Pollitraka steklenica 2 K, 4 pol-
litrake steklenice v Ljubljani
K 720; za zunaj z zavojem vre
I K 780. 4387-
Zunanja naročila točno.**

**priporoča cenj. občinstvu
iz mesta in z dežele ka-
kor tudi ženinom in ne-
vestam** 206 - 17

svojo
veliko
zalogo

razno-
vrst-
nega

pohištva
po najnižjih cenah.

**se sprejme v notarski pisarni
v Kamniku.** 1361-2
Vstop lahko takoj.

75 kosov samih novosti fin. peciva po 2 vin. za
prodajanje za 1 K 10 vin.
88 kosov pripravnih za kavarne in gostilne po
4 vin. za prodajanje za 1 K 10 vin.
razpošilja vse v lepih kartonih po povzetju;
ako se za 6 kosov enkrat naroči tudi poštnine
prosto: **E. Brandt, tovarna finoga peciva**
v Kranju. 1225-2

Išče službe za samostojno gospodinjstvo, pa tudi h kaki mirni družini brez otrok. 1336-2

na najlepšem prostoru, v zelo obiskani
fari, blizu žel. postaje, **se prodaja pod
zelo ugodnimi pogoji.** 1251-5

Poizve se v upravnishvu „Slov.
Naroda“.

se odda za majev termin. Reflektuje se na dobro kuharico s kavejijo.

Ponudbe pod „A. B. 42“ na
naračn. Slox. Nareda- 1350-2

ki bi napravljali **bukova drva** in **kuhali ogije**. Drevje je prav lepo in na ravnem svetu, platilo dobro in po dogovoru. 1334—2

Več se izve na **parni žagi v Koprivniku pri Kočevju**, ali pri **Dominik Lušinu v Jenkovih ulicah št. 18 v Ljubljani**.

s 3 sobami (ena s posebnim vhodom),
z vsemi potrebnimi pritliklinami in po-
seбно kletjo, oziroma tudi delom vrta,
se za **avgustov termin** poceni odda v
novi hiši **v Ilirskih ulicah št. 27**
pri Sv. Petru. 1345 2
Poizve se pri učitelju Jegliču
P-ed Prtljami 23.

zaradi prevelike zaloge moških in ženskih oblek in površnikov, damskih in dekleških jopic, paletotov, kril in kostumov, dalje klobukov in slamniov

v Angleškem skladišču oblek O. Bernatovič
v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

SVETOVNOSLAVNI FERNET-BRANCA

298-17
tvrdke FRATELLI BRANCA v MILANU
EDINE IN IZKLJUČNE LASTNICE TAJNOSTI O PRIPRAVLJANJU
JE NAJUSPEŠNEJŠA ŽELODOČNA GRENČICA NA SVETU!
Neutrpljiva v vsaki družini! Dobiva se v vsaki boljši delikatesni
trgovini in v vsaki kavarni.

Svoji k svojim!

Kdor rabi traverze in železniške šine za oboke, strešno lepenko, bičje za strope, pločevino za strehe, okove za okna in vrata, pumpe in cevi za vodo, vino in grojnico naj se obrne na trgovino z železnino

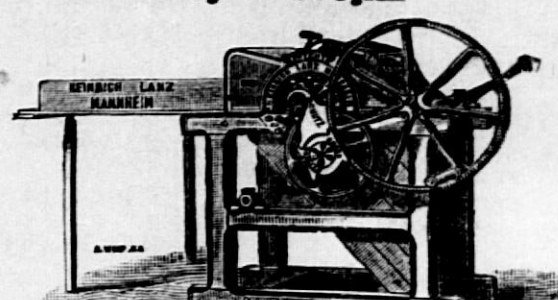
Marije Terezije cesta 1
zraven Figabirta

FR. STUPICA v LJUBLJANI

Valvasorjev trg št. 6
nasproti Križ. cerkve

Edino tam se dobi vedno svež portland in roman cement iz slovečih tovarna dovajke in trboveljske. Mreže in žica za ograje, travniške brane, plugi, štedilniki, tehnične, čistilnice za žito, oprava za mlekarne ter vse poljedelarske orodje. Glavno in edino zastopstvo za celo Krajsko na zadnji poljedelski razstavi v Zagrebu s prvimi darilom odkovanih slamosreznih, mlatilnic in gepeljnov. Amerikanski stroji za košnje in obračanje mrve vedno v zalogi.

Svoji k svojim!

Prostovoljna razprodaja
špecerijskega in galanterijskega blaga, kakor
tudi konjaka, raznih likerjev in drugih pijač,
steklenin, prodajalniške in hišne oprave
po najnižji ceni
radi smrti trgovca
g. Karla Fabianija v Kranju št. 105.

Razglas.

Za zgradbo vodovoda mesta Radovljice z okolično na 169 000 kron proračunjena dela in dobave se bodo oddale potom javne ponudbene obravnave.

Pismene, vsa dela zapopadajoče ponudbe z napovedbo popusta ali poplata v odstotkih na enotne cene proračunjena naj se predlože do 11. majnika t. l. ob 12ih opoldne podpisaniemu deželni odboru.

Ponudbe, katere morajo biti kolkovane s kolkom za eno krono, je dopolniti zapečatenimi z nadpisom: „Ponudba za prevzete gradbe vodovoda za Radovljico“.

Ponudbi mora biti dodana izrecna izjava, da pripozna ponudnik stavbne pogoje po vsej vsebini, in da se jim brezpogojno vkloni.

Razen tega je dodati kot vadij še 5% stavbni stroškov v gotovini ali pa v pupilarno varnih vrednostnih papirjih po kurzni ceni.

Deželni odbor si izrečno pridrži pravico, izbrati ponudnika ne glede na višino ponudbene cene, oziroma če se mu vidi potrebno, razpisati novo ponudbeno razpravo.

Načrti, proračuna in stavbni pogoji so na v ogled občinski pisarni v Radovljici.

Deželni odbor vojvodine Kranjske.

Lepa birmanska darila!

Zahtevajte samo „Union“ ure
ker so najboljše, švicarske,
le I. vrste.

Srebrna cilinder rem. fl. 3.20
„ „ „ fl. 5.00
„ „ „ fl. 6.50
„ „ „ fl. 7.50
Srebrna verižica fl. 1.15
„ „ „ fl. 1.50
„ „ „ fl. 2.00
zlata damska ura fl. 13.00

Velika zaloga briljantov, zlatnine
in srebrnine.

FR. ČUDEN

urar in trgovec na drobno in debelo nasproti frančiš. cerkve v Ljubljani.

Veliki novi cenik s koledarjem tudi po pošti zastoj.

Staro železo

baker, svinec in mednino

kupuje po najvišjih cenah

Fr. Štupica

v Ljubljani, 1084-5

Marije Terezije cesta šte. 1 in
Valvasorjev trg šte. 6.

**Pred
nakupom**
si oglejte velikansko
**sukneno
zalogo**
R. Miklauca
v Ljubljani, Špitalsko
16 ulice šte. 5.
**Ostanki
pod cenoi**

== Kašelji! ==

Kdor tega ne uvaža, se pregreši na svojem lastnem telesu!

Kalsorjeve

prsrne karamele

s tremi jelkami.

Zdravniško preizkušeno in priporočeno proti kašlju in hripavosti, kataru, zasilenju in kataru v požiralniku.

5120 notarsko poverjenih izpričeval potrdjuje, da drže, kar obetajo. 4001 20

Zavej po 20 in 40 vin. Skatljica 80 vin.

Zalogo imajo: V Orlovi lekarni poleg železnega mostu v Ljubljani, v lekarni Jos. Mayr v Ljubljani, v dež. lekarni pri Mariji Pomagaj Milana Leusteka v Ljubljani, pri Ubaldu pl. Trnkoczyju in pri G. Piccoliju v Ljubljani. — V Novem mestu v lekarni S. pl. Sladovič. — V Vipavi v lekarni I. Hus. — V Ribnici v lekarni pri sv. Stefanu Jos. Ančik. — V Idriji v lekarni Daniel Pirc. — V Metliki v lekarni Ivan Gjuričič. — V Radovljici lekarnar A. Roblek. — V Novem mestu lekarnar Jos. Matkovič. — Hinko Brilli, lekarnar v Ljublj. — V Kranju v lekarni Karel Savnik.

Les!

kupuje po najugodnejših cenah proti gotovini, franko Ljubljana, državni kolodvor Šiška postavljen

Parožaga Deghenghi v Ljubljani

in sicer:

1188-5

Vrsta	Debelost v cm	cena za kub. mtr.	Debelost v cm	cena za kub. mtr.	Debelost v cm	cena za kub. mtr.	Dolgotost v metrih
hrastov les	od 30-60	K 38-	od 26-29	K 30-	od 19-25	K 26-	od 3-4 metre
smrekov les	od 30-60	K 20-	od 26-29	K 18-	od 19-25	K 16-	4 metre
mecesonov les	od 30-60	K 24-	od 26-29	K 20-	od 19-25	K 18-	4 metre
borov les	od 30-60	K 19-	od 26-29	K 17-	od 19-25	K 15-	4 metre
jelkov les	od 30-60	K 18-	od 26-29	K 16-	od 19-25	K 14-	4 metre
bukov les	od 30-60	K 17-	od 26-29	K 16-	od 19-25	K 14-	225 in 450 m
hrastove deske	28 mm debele,	2 do 4 metre dolge	la K 55-	ila K 45-	ila K 35-	m ²	
bukove	28 mm „	2 „ 4 „	la K 35-	ila K 30-	ila K 20-	m ²	
hrastove frize	28 mm debele,	25 do 50 cm dolge	la K 250,	ila K 2-	ila K 180	m ²	
bukove	28 mm „	25 „ 50 cm „	la K 140,	ila K 110,	ila K 1-	m ²	

Naznanilo in priporočilo.

Podpisana tvrdka vljudno naznanja slav. občinstvu, da se je ustanovila

tovarna peči ter izdelkov iz gline

na Glincah pri Ljubljani

ter se priporoča za izdelavo in postavljanje peči ter vseh v to stroko spadajočih del.

1257-3

Izvršitev solidna in po zmerni ceni.

Za muogobrojna naročila se priporoča

Franc Kozina in Komp., Glinca pri Ljubljani.

Lepa birmanska darila.

Lepa birmanska darila.

Cenjene botrice in botri!

Pri nakupovanju birmanskih daril Vas vljudno opozarjam na svojo veliko zalogo vseh vrst ur, verižic, uhanov, brošk, okraskov itd. po najnižjih tržniških cenah. — Zaradi ogromnega prometa in ker razpošiljam svoje le prve vrste in priznajo najboljšo blago na vse kraje sveta, mi je mogoče vsakomur najboljše postreči z blagom kakor s ceno.

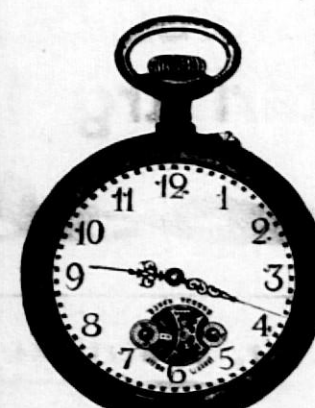
Z veselo spoštovanjem se priporoča

1374-1

v Ljubljani H. SUZZNER na Mestnem trgu nasproti rotovža.

urar in trgovec z zlatnino in srebrnino

Veliki novi cenik, ki je ravnokar izšel, pošiljam zastoj in poštino prosto.

Nikljasta cilinder rem. ura fl. 2.45
Sreb. cilinder rem. ura fl. 3.90
„ anker rem. ura fl. 4.90
Srebrna verižica fl. 1.00
„ ženska ura fl. 4.75
14 karat zlata ženska ura fl. 12.50
Zlat prstan fl. 1.90
Zlati uhani fl. 1.75

Velika zaloga

prve vrste najfinjših, polnoma zanejaljivih „precizijskih ur“ kakor: Glasshütte, Schaffhausen, Omega po tržniških cenah.

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“

(Strangfalzziegel)

„Sistem MARZOLA“

Barve: a) rdeči naravno žigani, b) črne impregnirani.

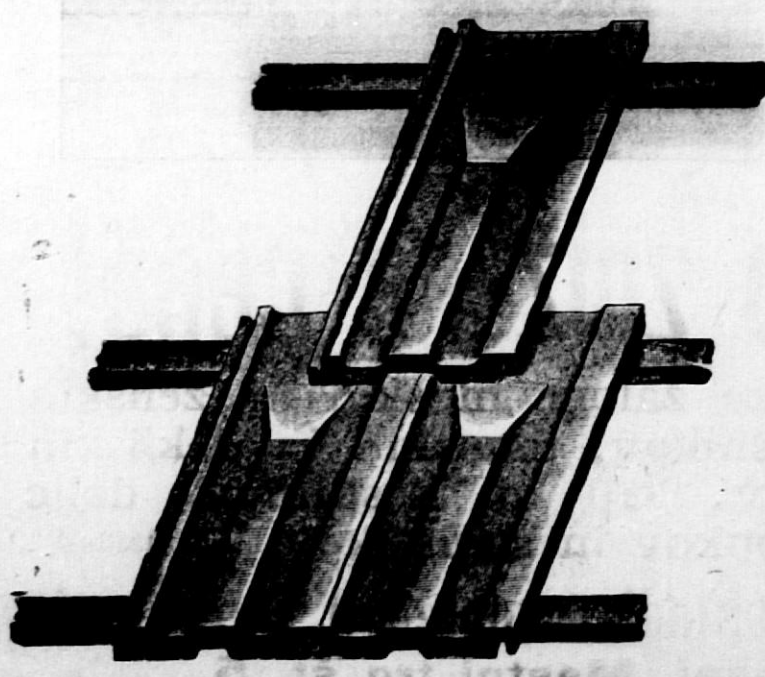
Najilčnejše, najcenejše in najpriljubljenejše strešno kritje.

Vsaki strešnik se zamore na lase pribiti ali pa z žico privezati, kar je gotovo velike važnosti za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

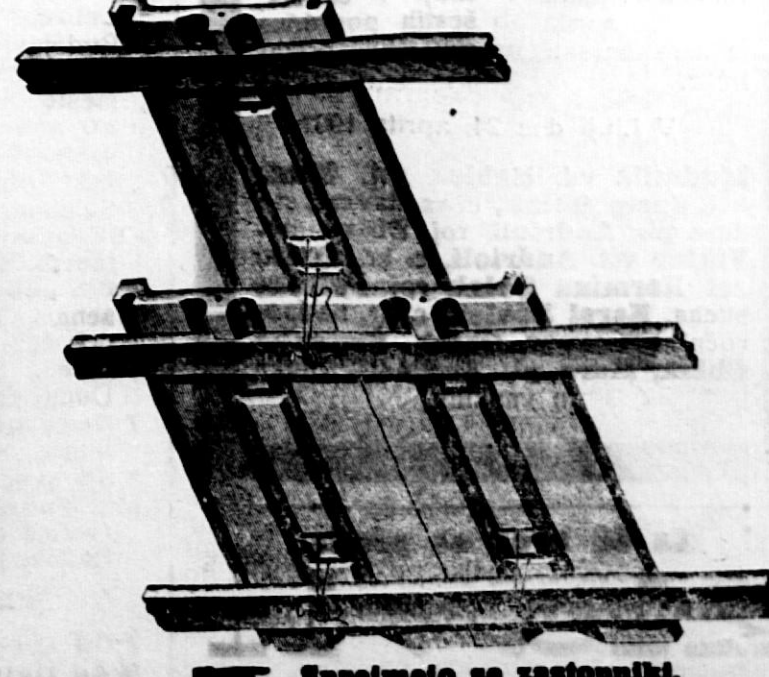
706-16

Vzorec in prospekt pošljemo na željo brezplačno.

Takojnja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmite se zastopniki.

Sprejmite se zastopniki.